UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

11
ЖОВТНЯ
Число № 41
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
OCTOBER 11, 1973

ПЕРША КАНАДСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

В СПРАВІ БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ

Перша канадська конференція в справах багатокультурности відбудеться в днях 15-го та 16-го жовтня, в співпраці з канадською консультативною радою в справах багатокультурности.

Консультативна рада, що була створена 17-го травня ц.р. відбуде свої перші сходини пов'язані з конференцією, а члени ради будуть брати в ній участь.

Мета конференції — дати можливість поінформованим та зацікавленим канадцям різних культурних походжень зійтися докупи та обміркувати справу, як меншинні культури можуть взяти участь у формуванні канадського суспільства та яку користь можуть мати всі канадці від культурної різноманітности. Предмети нарад таки: мистецтво у багатокультурному суспільстві; ставлення молоді до справ багатокультурности; поборювання нерівности іміґрант у багатокультурному суспільстві; роля мови в затриманні культури та збереження багатокультурної спадщини.

Наради конференції будуть доступні для преси, проте наради консультативної ради відбуватимуться при закритих дверях. Короткі інформації про ці наради будуть подані пресі після нарад.

Конференція відбудеться під головуванням сенатора К. Ґольдберґа. Головну промову виголосить дост. д-р Ст. Гайдаш. Звернення до учасників конференції під час напівофіційного обіду зробить Дж. Ігнатьєв.

Повне пленарне засідання конференції відбудеться 16-го жовтня, в останній день конференції.

Прем'єр П. Трюдо в Китаї

Канадський прем'єр П. Трюдо відлетів у понеділок, 8 жовтня з дружиною до Ванкувер, а звідти, по короткій зупинці у своїх тестів, полетів до столиці Китаю Пекіну. З ними поїхала його дружина Маргарита та понад 50 журналістів. Дальших 30 канадських та закордонних журналістів уже є в Китаї. З прем'єром поїхали теж численні урядники різних міністерств, що будуть брати участь у переговорах між прем'єром Трюдо та китайським прем'єром Чжов Ень-лаєм.

Відвідини прем'єра будуть передавати через канадські телевізійні станції, одначе дещо спізнено, бо Пекін не має телевізійної станції для передачі кольорових програм на телевізію й їх треба передавати з Гонґ Конґу, до того кошти безпосередніх телевізійних програм були б надто високі.

Митрополит Мстислав проти відвідин СССР

Митрополит Української Православної Церкви в США Мстислав окремим листом до священиків своєї Церкви заборонив їм відвідувати СССР, а зокрема Україну. В листі Митрополит м.ін. пише: „Як стверджено, подорож в Україну доводить часто-густо до жалюгідних наслідків . . .

Сьогодні вже достеменно відомо, що за кожним туристом зі Заходу, який приїхав до СССР, дуже уважно слідкують совєтські поліційні чинники. Вони тепер досить охоче пускають до СССР навіть тих, що мають протилежні ідеологічні переконання. Роблять це в першу чергу з огляду на власні матеріяльні користі, на легкий доплив чужої вартісної валюти, на яку Москва дуже ласа, маючи постійні фінансові і господарські трудноці. Але водночас ті самі совєтські поліційні органи роблять уважну перевірку політичної метрики кожного, хто виявив бажання відвідати СССР. Роблять це ще перед приїздом туди туриста. У випадку, коли турист зголошує бажання відвідати чи побачитися там із своєю родиною, совєтська поліція збирає найдокладніші дані і про неї. З черги, поліційні органи роблять усе від них залежне, щоб знати кожний крок туриста та реєструють кожну зустріч із тамошніми людьми і звіт розмов під час таких зустрічей. Часто аґенти поліції самі розпочинають розмови з туристами, ставлять їм провокаційні запитання, а це дуже часто доводить до того, що турист починає кривити душею, потакує, хвалить жахливу совєтську дійсність та часом і нарікає на країну, з якої приїхав і в якій живе у небувалому достатку та користає з безмежної волі, Кож-

(закінчення на стор. 8.)

Китай закупив канадське збіжжя

Канадська збіжжева рада підписала умову з представником комуністичного Китаю на закупно 224 мільйони бушлів збіжжя, загальної вартости одного мільярда долярів. Збіжжя має бути доставлене до Китаю протягом трьох років. Протягом перших шістьох місяців 1974-го року, Канада доставить до Китаю 37 мільйонів бушлів збіжжя, вартости приблизно 200 мільйонів долярів. Протягом другого півріччя будуть доставлені дальші 37 мільйонів бушлів збіжжя, за які буде встановлена ціна, що буде відповідати ціні збіжжя на світових ринках. Також дальше збіжжя буде продаване по ринковій ціні того часу, коли збіжжя буде доставлене. Китайці зобов'язалися заплатити за першу посилку збіжжя 25% готівкою, а решту заплатити протягом 18 місяців ураз із відсотками.

За що засудили знову Ю. Шухевича

Голляндський щоденник „Де Тейд" подав вістку, що сина головного командира УПА Ю. Шухевича засуджено за його спомини. Після звільнення з заслання Ю. Шухевич написав спомини, в яких описав своє життя на засланні. В часі обшуку совєтська політична поліція КГБ знайшла рукопис цих споминів й сконфіскувала. А за їх написання совєтський суд засудив Ю. Шухевича на п'ять років тюрми, п'ять років каторжних таборів та п'ять років домашнього арешту.

ПРЕМ'ЄРИ КАНАДИ ВІД КОНФЕДЕРАЦІЇ: Від часу конфедерації (об'єднання канадських провінцій в одну державу), що мала місце в 1867 році, прем'єрами Канади були: МекДоналд, МекКензі, Аббот, Томпсон, Бовелл, Таппер, Лоріє, Борден, Мейґен, Кінг, Беннет, Кінг, Ст. Лоран, Діфенбейкер та Пірсон.

фото: збірка „Конфедерейшен лайф".

Осіння сесія Албертської леґіслятури

В середу, 10 жовтня розпочалася осіння сесія Албертської леґіслятури, що триватиме приблизно 3½ тижнів. В часі цеї сесії Леґіслятури повинна обговорити 30 проєктів нових законів. Після короткої перерви, Албертська леґіслятура буде продовжувати свою сесію 3 грудня, коли розпічнеться дебата над зміною системи оплат для провінції за природний газ та нафтову ропу.

НОВИЙ ҐЕНЕРАЛЬНИЙ ҐУБЕРНАТОР

Королева Єлисавета затвердила на предкладення прем'єром Канади П. Трюдо, нового ґенерального ґубернатора для Канади, що ним є 60-річний дипломат Юлій Леджер, теперішний канадський амбасадор у Бельгії. Він є братом квебекського кардинала Поля Еміля Леджера, який від 1967 року є на місійній праці в Африці. Новий ґенеральний ґубернатор є четвертим з ряду канадцем, що буде канадським ґенеральним ґубернатором. Він походить родом з невеликого містечка поблизу Монреалю й є професійним канадським державним урядником. Перед своїм признаненням на становище амбасадора в Бельгії, він був заступником міністра в міністерстві державного секретаря, а передше 1964-1968 року був канадським амбасадором у Франції. Він перебере свої нові обов'язки в січні 1974 року.

ВСЕКАНАДСЬКА УПРАВА СУС В ЕДМОНТОНІ

На з'їзді Союзу Українців Самостійників, що відбувся недавно в Ріджайні, вибрано головою СУС д-ра Ст. Яремчука, головою Союзу Українок Канади п-ю Ст. Пауш, а головою СУМК В. Балана — всіх з Едмонтону. З їх вибором перейшла до Едмонтону теж і головна канцелярія Союзу Українців Самостійників.

► **Король Йорданії** Гусейн дозволив на побут в Йорданії 5,000 членам арабської організації „Фронт для визволення Палестини", яких перед кількома роками викинув з Йорданії, але тепер дуже обмежив їхні можливости руху.

Ненадійна війна на Близькому Сході

ШІСТЬ АРАБСЬКИХ ДЕРЖАВ ВОЮЮТЬ З ІЗРАЇЛЕМ

В суботу, 6 жовтня несподівано розгорілася війна між Єгиптом та Сирією з одного боку та Ізраїлем з другого боку. До Єгипту та Сирії долучилися ще дальші чотири арабські країни: Марокко, Ірак, Альжир та Судан, яких війська або вже є на сирійсько-ізраїльському, чи на єгипетсько-ізраїльському фронті, або є в дорозі на фронт.

Із комунікатів обох воюючих сторін годі довідатися, хто перший розпочав бойові дії. Єгипет твердить, що ізраїльські вояки хотіли захопити частину узбережжя над Суезьким каналом, що належить до Єгипту. Ізраїль знову закидає єгиптянам, що вони використали нагоду, що жиди святкували своє рокове свято „судний день", коли всі жиди моляться й постять, і напали на ізраїльські становища на півострові Синай.

На сирійсько-ізраїльському кордоні розпочалися бої на височині Голян, що її в 1967 році ізраїльтяне захопили від Сирії. Ізраїль признав, що єгиптяне захопили частину окупованої території на півострові Синай, а Єгипет проголосив, що єгипетські війська зайняли місто Ель Квантара та поля з нафтовою ропою на Синайському півострові. Ізраїльський комунікат не згадує про те нічого, зате ізраїльтяне проголосили, що їхні літаки збомбили військові споруди в єгипетському порті Порт Саїд, що має 180,000 мешканців. Єгиптяне твердять, що ізраїльтяне збомбили звичайні житлові доми та повбивали цивільне населення.

Інші ізраїльські літаки збомбили столицю Сирії Дамаск та столицю Єгипту Каїро. Неясна теж справа із втратами в літаках, вояках та військовому виряді по обох сторонах. Араби твердять, що збили 160 із усіх 480 ізраїльських літаків, а Ізраїль подає лише втрату 24 бойових літаків, кількох гелікоптерів та 36 танків. Ізраїльський офіцер подав неофіційно, що ізраїльські вояки збили 85-90 арабських літаків. Ні Сирія ні Єгипет не подають своїх втрат. Обі сторони проголосили теж, що деякі їхні вояки попали до ворога в полон.

Ізраїль твердить, що арабські терористи стріляли із Ливану до ізраїльських вояків совєтськими ракетами „Катюша". Уряд Ливану, який не прилучився до війни, то заперечив. Не прилучилося до війни

(закінчення на 8 стор.)

Погрожують СССР

Палестинські терористи надрукували в ливанській газеті „Ан Нагар" на першій стороні перестрогу для СССР. Якщо СССР не здержить виїзд жидів із СССР до Ізраїля, то терористи заповіли, що будуть переводити напади на совєтські дипломатичні представництва та різні совєтські урядові установи в арабських країнах Близького Сходу.

Терористи погрожують Італії

Італійська поліція арештувала п'ятьох арабів, які плянували виконати напад на ізраїльський літак та знищити його за допомогою вироблених у СССР ракетних бомб. Тепер арабські терористи домагаються звільнення провідника групи 30-річного сирійця Г. Кгурі, погрожуючи, що інакше вони будуть мститися на Італії. Італійська поліція скріпила тепер охорону летовищ та поставила сторожу біля різних державних будинків та чужоземних амбасад, бо боїться, що терористи можуть виконати напад на якийсь із них.

ЗРЕЗИҐНУВАВ ЗАСТУПНИК ПРЕЗИДЕНТА США

Заступник президента США С. Еґню уступив зі свого становища у зв'язку із обвинуваченнями, що він був замішаний у справу викрадення інформацій відносно президентської передвиборчої кампанії з головного бюра американської демократичної партії, в голосній справі т.зв. Ватерґейт.

Помер мистець Вадим Добролiж

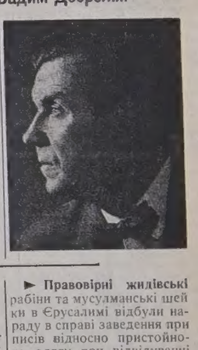

В четвер, 4 жовтня помер в Едмонтоні на 60-ому році життя мистець Вадим Добролiж. Покійний полишив у смутку дружину Валентину — відому піяністку, дочку Наталію, зятя Юрія Маївського та внучку Тамару й тестів Олену й Дометія Березенця.

Похорон покійного відбувся в вівторок, 9 жовтня з української греко-православної катедри св. Івана на український цвинтар св. Михаїла.

Допис про покійного на стор. 4.

► **Починаючи з 1975-го** року, албертські власники автомобілів дістануть нові таблички з числами, які не будуть мінятися й які буде виготовляти приватна компанія. В'язні в Форт Саскачеван, які досі виготовляли таблички, мусять дістати новий виряд, ціною 100,000 долярів, щоб могли виготовляти належно таблички до автомобілів.

► **Залізнича компанія** Сі-Пі-Ар завела знижки на переїздах поїздами на албертських залізничих лініях в часі від вівтірка до пятниці, якщо подорожні закуплять поворотний квиток й повернуться до місця виїзду того самого дня.

► **До 28 вересня подали** внески на дозвіл на постійний побут 35,016 нелеґальних іміґрантів, що живуть у Канаді.

► **Канадські залізниці** користуються цього року 186,341 ваґонами для перевозу вантажів. В минулому році залізниці мали 765 ваґонів більше.

► **Від 1 січня** до 31 серпня Канада продала за кордон різних товарів загальної вартости 15 мільярдів 800 мільйонів долярів на 24% більше, як у тому самому часі минулого року.

► **В липні уряди** виплатили на допомогу безробітним 145 мільйонів долярів, на 9 мільйонів більше, як в червні. Пересічно безробітні діставали тижнево 68.33 дол. допомоги.

► **Вдержання одного** в'язня в тюрмі коштує канадську державу 9,325 долярів. Перед 10 роками держава платила за вдержання одного в'язня 3,380 долярів.

Короткі вістки

► **Норвезькі моряки** спостерегли нове совєтське підводне судно, узброєне ракетними бомбами, що ними можна стріляти на віддаль 4,400 миль.

► **На острові Кипр** була цього року велика посуха. Наслідком посухи згинуло 25% худоби, головно кіз. Шкоду обчисляють на 90 мільйонів долярів.

► **СССР переговорює** з американською компанією Дженерал Моторс у справі побудови великої фабрики вантажних автомобілів на Сибірі. Нова фабрика мала б бути більша від недавно побудованої італійцями над Рікою Кама.

► **Єгипетський уряд** попередив палестинських терористів, що він незабаром має замір зачинати війну з Ізраїлем.

► **Американська аґенція** для міжплянетних польотів студіює можливости висилки на міжплянетні польоти жінок.

► **В останньому часі** появилися нові шахраї, які продають тут, у США і Канаді та в европейських країнах фальшиві квитки на літаки. Поліція перестерігає перед купном квитів у незнаних приватних людей.

► **До Західної** Німеччини прибуло нелеґально понад 60 арабських терористів. Вони їдуть наперід до Східної Німеччини, як вороги жидів, а звідтам ніби втікають до Західної Німеччини, як переслідувані комуністами й дістають дозвіл на постійний побут.

► **Правовірні жидівські** рабіни та мусулманські шейки в Єрусалимі відбули нараду в справі заведення приписів відносно пристойного одягу при відвідуванні жидівських та мусулманських Святих місць. Деякі туристки входять до святих місць дуже непристойно одягнені.

► **Уряд Філіппін звільнив** з в'язниць понад 700 осіб, яких арештовано перед роком наслідком впровадження воєнного стану. Тоді арештовано понад 8,000 осіб політиків, студентів та звичайних злочинців, з яких частину відтак звільнено.

► **Західня Німеччина,** яку недавно прийняти в члени ОН, мусить платити річно на вдержання ОН 240 мільйонів долярів, або 7% всіх видатків. США платять 25%, а СССР 16.1%.

► **Фахівці обчислюють,** що кожного року в США тине прибл. 300 орлів від дотику електричних проводів.

► **Грецький президент** Ю. Пападопоулюс покликав до життя уряд, складений із цивільних людей, який очолює президент поміркованої консервативної партії. Уряд має приготовити вибори до парляменту, перші після 10 років.

► **Західна Німеччина** зібрала цього року 20.9 мільйонів тонн збіжжя, найбільше за останніх кілька років. Зате в Юґославії зібрано лише 4.7 мільйонів тонн, 3% менше, як минулого року.

► **В США є 350 великих** корпорацій, що їх майно перевищує 250 мільйонів долярів.

ВІСІМНАДЦЯТА НЕДІЛЯ

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 188

Брати, хто сіє скупо, скупо й жатиме, а хто сіє в благословенствах, у благословенствах і жатиме. Кожний, як постановив у серці, не з жалю, ані з примусу. Бо веселого дателя любить Бог.

А Бог у силі обогатити вас усякою ласкою, щоб у всім маючи завсіди всякий достаток, збагачувалися ви всяким добрим ділом, як написано: розсипав, дав убогим, його праведність пробуває повік.

Хто ж дає насіння сіячеві, подасть і хліба до їди і умножить ваше насіння і прибільшить овочів вашої праведности, щоб ви у всім збагатилися всякою щирістю, котра справляє нами подяку Богу.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 17

У той час стояв Ісус при озері Генезаретськім і побачив два човни, що стояли край озера, а рибалки вийшли з них і промивали сіті. І увійшов в один човен, що був Симонів, і просив його, щоб відчалив трохи від землі; і сівши, навчав нарід з човна.

Коли ж перестав говорити, сказав до Симона: відплинь на глибину і закиньте ваші сіті на ловлю. А Симон у відповідь сказав йому: учителю, цілу ніч трудилися ми і нічого не зловили, та на твоє слово закину сіті.

І зробивши це, зловили велике множество риб; і проривалася їх сіть.

І дали знак товаришам, що були в другім човні, щоб прийшли і помогли їм; і прийшли і наповнили обидва човни, так що майже потопали.

Коли це побачив Симон Петро, припав до колін Ісусових, кажучи, іди від мене, бо я чоловік грішний Господи!

Бо страх обняв його і всіх, що з ним були, задля ловлі риб, що їх спіймали; також і Якова і Івана, синів Заведеєвих, що були товаришами Симоновими.

І сказав до Симона Ісус: не бійся, відтепер будеш людей ловити.

І витягнувши обидва човни на землю, залишили все і пішли за ним.

—o—

„Голос Спасителя" відзначує 50-річчя

Місячник „Голос Спасителя", що його видають оо. Редемптористи в Йорктоні, відзначує цього року свій золотий ювілей. Його основниками були о. Иосиф Бала та о. Людвик Боский, що в 1922 році як українська вітка оо. Редемптористів мала вже українських черців, закупили друкарські машини й вирішили приступити до видавання місячного журналу. Перше число „Голосу Ізбавителя", бо так зразу називався журнал, вийшло в березні 1923-го року. Згодом перемінено його назву на „Голос Спасителя". Від 1950-го року оо. Редемптористи видають ще богословський квартальник „Логос". Попри ці періодичні видання, видавництво оо. Редемптористів видали чимало книжок в українській та англійській мовах, між якими молитовників, між якими молитовник „З нами Бог" діждався чотирьох видань, а другий молитовник „Мій Божественний Спаситель", в двох мовах, є дуже популярний між нашою молоддю.

—o—

Архиєрейські відвідини в Вайлдвуд, Алберта

В неділю, 14-го жовтня, 1973 р., відбудуться в Вайлдвуд Архиєрейські відвідини з нагоди храмового празника.

Торжественна Архиєрейська св. Літургія nічнеться о год. 10 ранку. Після того буде празничний обід.

На це свято запрошує Всіх
церковний комітет, відділ ЛУКЖ та о. душпастир

ЦЕ МИ ПОКИНУЛИ ВСЕ І ЗА ТОБОЮ ПІШЛИ

о. В. Л.

Вісімнадцята неділя по Зісланні Святого Духа — Євангелія від. св. Луки 5, 1 — 11 (зач. 17)

1. Палестина, що її аж три віровизнання вважають своєю Святою Землею, є під господарським оглядом убогою країною. А проте вона була впродовж усієї своєї історії предметом завзятих воєн і є ним ще й нині. Два народи ведуть за неї бородьбу, як за свою земну батьківщину. Хіба ніяка інша країна не всякла в себе стільки людської крови, що Свята Земля. Вона всякла в себе навіть святу кров Христа Спасителя.

У господарському огляді вбогою і якоюсь дивною поміж іншими країнами світу роблять Святу Землю її води. В цілій країні є тільки одна більша ріка — Иордан, східня межа Святої Землі. Зрештою, у Святій Землі є тільки дрібні, переважно літом висихаючі потоки і нечисленні джерела. Свята Земля доживляється зимовими дощами, збирани ми в муровані саджавки, і літніми росами.

2. Ріка Иордан випливає з гір (звідси її назва: Спливаючий) і вливається до Мертвого моря. На своєму недовгому бігу (повітряна лінія 140 миль, дуже крута стяжка бігу три рази довша) він з приджерельної висоти 1,500 стіп вище морського дзеркала обнижується в Мертвому морі до 1,300 стіп плеса і 2,500 стіп дна нижче морського дзеркала. Такого спаду не залишає за собою ніяка інша негірська ріка в світі. Дно Мертвого моря є найнижчою земною точкою на всіх суходолах світу. Нижчі земні місця існують тільки в океанах. Иордан перепливає на своєму бігу два озера і вливається до третього, без дальшого відливу з нього. Всі ті озера дуже різні від себе: невелике Болотяне озеро, друге звичайне Генезаретське озеро, або Галилейське море, третє найнезвичайніше, єдине цього роду озеро на цілому світі — Мертве море.

Мертве море і прилягаюча до нього Юдейська пустиня — то найпонуріше місце в цілому світі. Зате Генезаретське озеро — то най привітливіше місце в цілій Святій Землі.

Довкола Генезаретського озера, дуже рибного, було в Христових часах багато рибацьких осель. Мешканці тих осель жили з того, що займалися ловлею риб на озері і доставляли її всім іншим місцевостям Святої Землі.

У привітній стороні Генезаретського озера Ісус Христос провів майже ввесь час свого прилюдного навчання. А з-поміж рибалок на Генезаретському озері Він покликав більшість своїх апостолів. В апостольськім зборі було щонайменше сімох колишніх рибалок.

3. Євангелія, читана на св. Літургії 18-ої неділі по Зісланні Святого Духа, розповідає про те, як Ісус Христос з рибацького човна, що був Петрів, навчав юрбу народу, зібрану на березі озера, опісля про першу чудесну ловлю риб і про остаточне покликання на апостолів чотирьох рибалок, братів Андрея і Петра та братів Якова і Івана.

Про ту хвилину апостол Петро говорить пізніше: „Це ми покинули все і пішли за тобою (Мт. 19, 27).

Апостоли на заклик Ісуса Христа, щоб вони з ловців риб переставили себе на „ловців людей", покинули все: свої оселі, доми, родини, човни і сіті, покинули навіть свій останній багатий полів риб і пішли за Ісусом.

Це геройський вчинок апостолів, перший і не останній в їхньому житті. І апостоли перші, але неостанні, що для Христа все покидали і йшли за Ним. Таких геройчних вчинків багато в усій історії Христової Церкви.

Вчинки відречення себе для Христа повинні ясніти перед нами теж через наше земне життя, бодай у скромних вимірах наших умов і сил, щоб ми, як мусітимемо все покидати і йти перед суддю Христа, могли собі сказати: Це ми бодай дещо покинули для Христа.

—o—

ЗУСТРІЧ БУКК — 24 і 25 листопада

Підготовча комісія в складі: д-р М. Снігурович, д-р В. Гирак, п. М. Прокоп, п. С. Кобилко, п. І. Лагола, п. О. Брода та д-р С. Манастирський відбули в вівторок, 2 жовтня наради й устійнили такий плян нарад з'їзду-зустрічі членів БУКК Едмонтонської єпархії.

Зустріч відбудеться в суботу, 24 та в неділю, 25 листопада в приміщенні Українського Народнього Дому в Едмонтоні. На цю зустріч запрошені всі члени БУКК та представники з тих парафій, де ще нема відділів БУКК, як також загал вірних із усіх парафій, що цікавляться справами БУКК. Зустріч зачнеться в суботу, 24 листопада в годині 2-ій пополудні. Наради триватимуть до години 6-ої. Відтак буде спільна вечеря. В реєстраційній оплаті буде включена заплата за вечерю та за обід у неділю, 25 листопада.

В суботу учасники вислухають двох доповідей: 1. Цілі та завдання БУКК під теперішню пору та 2. Участь членів БУКК в громадсько-суспільному житті. Після доповідей буде дискусія.

В год. 6.30 вечора буде спільна вечеря для учасників зустрічі та їх дружин.

Преосв. Владика Ніл прибіцяв вшанувати вечерю своєю приявністю.

В неділю, 25 листопада в год. 10-ій ранку буде доповідь: Правне становище, БУКК, після чого буде дискусія, а відтак будуть внески та запити, в год. 12-ій полудня Служба Божа в катедральній церкві св. Иосафата, в год. 1-ій пополудні спільний обід у залі УНД-ому й закриття зустрічі. Просимо всіх членів БУКК та зацікавлених громадян залишити собі вільний час, щоб могти взяти участь в цій зустрічі.

За Підготовчий комітет д-р М. Снігурович, голова

—o—

Конференція канадських католицьких Владик

Канадська католицька конференція (ККК) відбуде свої півврічні сходини в Оттаві в днях 22-го до 26-го жовтня.

На конференцію збираються прибути приблизно 80 єпископів.

Головним завданням конференції буде обговорення теми „Євангелізація сучасного світу". Ця ж тема буде поставлена на синоді єпископів, що відбудеться в Римі в 1974-му році. Теж багато інших тем будуть обговорені на цій конференції.

Дванадцять священиків та релігійних спостерігачів, що заступають різні національні асоціяції, запрошені також на деякі з пленарних засідань конференції на протязі всього тижня.

Помер

о. Степан СПРИНСЬКИЙ

22-го серпня 1973-го року на 62-му році життя помер сл. п. Степан Спринський. Покійний народився 8-го червня 1912-го року в селі Сторонна на Дрогобиччині, Західня Україна.

Після закінчення курсів Духовної семінарії, покійний пішов на працю в кооперативній ділянці.

По другій світовій війні він перебував у Німеччині і в 1949-му році прибув до США, де від самого початку був активним учасником громадського й релігійного життя. Через довгі роки він був в управі асекураційного товариства „Провидіння".

Похорон бл. п. Степана Спринського відбувся у Філадельфії на українському католицькому цвинтарі у Факс Чейсі.

—o—

Богослужения

ЖОВТЕНЬ

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
14. — Меннінг 10 рано; Гайнс Крік 4 попол.
21. — Ксітуан 10 рано; Гренд Прері 4 попол.
28. — Ройс 10 рано; Райкрофт 4 попол.
Після роботи на полі цеї осени: **Мітінг у справі резиденції** — Делегати з'їдуться обговорити конти зв'язані з веденням резиденції; **Церковний Спів** — Цеї осени будемо продовжувати проби церковного співу; **Місія** — відбудеться в Гайнс Крік, Меннінг, Ріно, Ройс.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
14. — Восетна 9.30 і день подяки
14. — Елдорена 11.30 і день подяки (храм)
21. — Смоки Лейк 10.30
28. — Параскевія 10.30 і день подяки (храм)

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
14. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
21. — Ст. Павль год. 10. рано
28. — Боннивил год. 10 рано. Річний Базар і спільний обід, на які всіх запрошує Комітет.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton Ph. 436-3018
14. — Елсон, год. 10.30
21. — Чергіл, год. 10.30
28. — Менлі, год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
14. — Ст. Майкел
21. — Лемонт
26. — Ст. Майкел (Дмитра вкмч.) Сл. Б. за подяку
28. — Делф

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
14. — Голден-місто 8.30; Коперник 10.30
21. — Голден-місто 8.30; Голден-фарми 10.30
28. — Голден-місто 10.30

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
14. — Редвотер 9; Федора 10.30
21. — Редвотер 10.30
26. Вкмч. Димитр. — Редвотер 9
28. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
14. — Атабаска 10
21. — Бойл 9; Проспеpіті 11
28. — Атабаска 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
14. — Файделіті 10.30 р.
21. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
26. Св. Димитрія — Мирнам 10 р.
28. — Ллойдмінистер 10.30 р.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
14. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
21. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
28. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
14. — Равнд Гіл 9.00; Гей Лейкс 11.00
21. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11
28. — Равнд Гіл 9.00; Кемроз 11

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
14. — Іннісфрі-місто 8.45; Іннісфрі X ренч 10.30 (день Ліги)
21. — Іннісфрі XI ренч 10.00
28. — Менвіл 10.00

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
14. Покрови — Крейгенд (храм)
21. — Спедден
28. — Стрий

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
14. — Дервент 10.00. День ЛУКЖ і Подяки
21. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
28. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford Ph. 445-2731
14. — Витків год. 2.30 в Редісон
21. — Норт Батлфорд
28. — Редісон

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
14. — Вакав 9.30; Стн. Дж. 11.00 (празник)
21. — Вакав 9-та; Борщів 11-та
28. — Вакав 9.30; Сокаль 11-та

—o—

радіопередачі

Слухайте кожного понеділка від год. 8.30 до 9-ої вечора програми Централі Українців Католиків із французької радіостанції Сі-Ейч-Еф-Ей.

СХІД СОНЦЯ НАД ГЕНЕЗАРЕТСЬКИМ ОЗЕРОМ.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ІЗРАЇЛЬСЬКІ „КІББУЦЦИ"

„Кіббуцц-и" вправді не належать до прощі до Святої Землі, але майже всі прочани цікавляться „кіббуцц-ами", тимбільше, що постійно переїздять поруч забудувань „кіббуцц-ів". Тому я хочу дещо написати про „кіббуцц-и".

Якщо йдеться про населення „кіббуцц-ів", то понад три мільйони мешканців властивого Ізраїля (понад один мільйон арабів живе на теренах, що їх Ізраїль забрав від Єгипту, Йорданії та Сирії в часі війни 1967-го року) в „кіббуцц-ах" живе всього 4% населення. Але 29% ізраїльських старшин то діти мешканців „кіббуцц-ів", а 28% жертв війни в 1967-ому році теж походили з „кіббуцц-ів". Молодь із „кіббуцц-ів" найбільше загартована до праці й невигод, енергійна, неуступчива й призвичаєна жити й працювати гуртом. То головно наслідок виховування дітей у „кіббуцц-ах". В шість тижнів після народження, дитину забирають до діточих ясел, де нею піклуються фахові доглядачки. Матері приходять лише кормити дітей, а вечером забирають їх на одну годину до себе й з ними бавляться. Тим самим матері не потребують турбуватися варенням, пранням та пілкуванням дітей ніччю, що дозволяє їм зайнятися належно працею. Кожний „кіббуцц" має свого лікаря, а дентист приїздить двічі в тиждень. У менших „кіббуцц-ах" немає лікарів, лише мед-сестра чи фельдшер, а лікар доїздить в деякі дні. Кожний „кіббуцц" має свої діточі ясла, діточий садок та школу. З менших „кіббуцц-ів" автобус возить дітей до тих „кіббуцц-ів", де є школи.

Звичайно кілька „кіббуцц-ів" вдержують спільну гімназію („гай-скул").

Відносно окремого виховування дітей мешканців „кіббуцц-ів" тепер ще ведуться завзяті дискусії, бо молоді подружжя, які виросли в „кіббуцц-ах", не хочуть давати дітей до діточих ясел чи садочків на постійне виховання, лише на якийсь час. Зате подружжя, які виростали біля батьків, радо віддають дітей на постійне до ясел чи садочка.

Кожний мешканець „кіббуцц-у" може залишити „кіббуцц' без ніяких труднощів. І деякі залишають. Зате загал мешканців „кіббуцц-ів' живе там радо, бо „кіббуцц" заспокоює всі їхні потреби. На випадок хвороби чи старости кожний мешканець „кіббуцц-у" має, враз із родиною забезпечений дах над головою, харч, лікарську опіку, виховання дітей, культурні розваги та деяку суму гроша на різні особисті видатки. Висоту суми, яку дістає кожний мешканець „кіббуцц-у", ухвалюють щороку загальні збори всіх мешканців „кіббуцц-у", яким управа „кіббуцц-у" предкладає фінансовий звіт. Слід завважити, що, коли загал мешканців Ізраїля платить дуже високі податки (найвищі в цілому світі з уваги на вдержування військового поготівля), то мешканці „кіббуцц-у" є або зовсім або частинно звільнені від податків. Одержані з „кіббуцц-у" гроші кожний його мешканець видає відповідно до своєї вподоби. Давніше мешканці „кіббуцц-ів" одягалися бідніше, як міське населення Ізраїля. Тепер не можна розрізнити, хто живе в місті, а хто в „кіббуцц-і", бо мешканці „кіббуцц-ів" одягаються так, як мешканці міст. Лише старі ортодоксальні жиди та жиди з Африки чи з Азії носять свої давні строї, якими відрізняються від загалу мешканців Ізраїля.

Буденне життя в „кіббуцц-і" зачинається сніданням, яке подають в спільній кухні між 6 - 8 годиною ранку, а в суботу, що в „кіббуцц-ах" є днем відпочинку від год. 7 - 10-ої, обіди в полудне. Вечері є завжди між 7 - 8 годиною вечора. В п'ятницю, з уваги на „шабас" у суботу, праця кінчиться в обідню пору, а вечором подають дещо кращу вечерю, яку їдять при горючих свічках. Хворим забирають харчі до хати. Вечеря в п'ятницю розпочинається відчитанням окремої шабасової молитви та співом традиційних шабасових пісень, що одначе не в кожного мешканця „кіббуцц-у" є виявом релігійности. В суботу дехто йде до синагоги на молитву, а інші займаються спортом, читають або мандрують. Я стрінув був в часі одної з попередніх подорожей до Ізраїля одну жидівську пару в гостинниці італійських черниць на горі Блаженств. То була якраз субота й я здивувався, що ці жиди не святкують суботи в своєму середовищі, але приїхали на відпочинок до християнської гостинниці. Ми сиділи в часі вечері при одному столі й говорили на різні теми, але я справи шабасу не заторкав. Після вечері вони запросили мене поїхати з ними до недалекої бари на каву. Один американський жид, який брав участь у боротьбі за створення держави Ізраїль в 1948-ому році, купив собі недалеко гори Блаженств посілість, де плекав перегонові коні. Біля стайні він відкрив бару, куди приїздили головно вечорами різні ізраїльські туристи, а деколи приходили й мешканці прикордонних „кіббуцц-ів", бо то було поблизу сирійсько-ізраїльського кордону. При чарці кави якось розмова зійшла на релігію. Мій новий знайомий сказав мені, що він перестав ходити до божниці, він навіть не знає, чи ще вірить у Бога, бо, він не може зрозуміти, як міг Бог допустити до такого страшного винищення жидів у часі минулої війни. Він сам походив родом із міста Катовиць, але втік перед німецькими військами наперід до Львова, а відтак до Донбасу, де прожив цілу війну. Після війни пере-

(закінчення на стор. 7.)

—o—

Короткі вістки

► **Дві молоді французькі** черниці хочуть відбути верхом на конях дорогу, довгу на 4,000 миль, яку перед 900 роками відбули хрестоносці маршуючи визволяти Святу Землю від турків. Черниці мусять переїхати через 11 країн й будуть у дорозі 9 місяців.

► **Сирія замкнула** радіостанцію, що нею користувалися арабські терористи „Голос Палестини" та арештувала її керівника. Радіо станція критикувала сирійський уряд за привернення приязних відносин з королем Иорданії Гуссейном, який переслідує арабських терористів.

► **У висліді конференції** невтральних держав, яка закликала учасників до бойкотування Ізраїля та примушування його до повернення арабам зайнятих територій, кубинський диктатор Фідель Кастро зірвав дипломатичні зв'язки з Ізраїлем.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

14 жовтня, неділя 17 по Сош. Покрова Пресв. Богор.

21 жовтня, неділя 18 по Сош. Пелагії

28 жовтня, неділя 19 по Сош. Євтимія

Григоріянський календар.

14 жовтня, неділя 18 по Сош. Параскеви Терн.

21 жовтня, неділя 19 по Сош. Іларіона Вел.

26 жовтня, п'ятниця Димитрія вмч.

28 жовтня, неділя 20 по Сош. Параскеви Ікон.

✝

Ділимося сумною вісткою з українським громадянством Едмонтону, що в четвер, 4 жовтня відійшов у вічність наш дорогий і незабутній чоловік, батько, тесть, дідусь і зять

Вадим ДОБРОЛІЖ

на 60-му році життя, народжений в м. Ніжені, Україна, залишивши в глибокому смуткові й горі дружину Валентину, дочку Наталю, зятя Юрка, внучку Тамару, тестя й тещу Олену і Дометія Березенця.

Хай йому буде пером канадська земля!

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах.
Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора доства до всіх місцевостей Алберти.
Жадайте даровнх ілюстрованих каталогів.
М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

РАДЯНСЬКІ ЗАКОНИ І ТРУДОВІ КОНФЛІКТИ

Олександер МАЙ

Гортаючи сторінки радянських газет, часто натрапляємо на матеріяли про трудові конфлікти.

Впадає в око ще одна цікава особливість. При порушенні трудового права трудящі звертаються за допомогою не до юридичних консультацій профспілок чи адміністрації підприємства, а до редакцій газет. Сторінки ж газет, починаючи від урядових „Известий" і кінчаючи „Молоддю України" переповнені консультацією з трудових питань. Тому напрошується запитання: чому взагалі виникають трудові конфлікти або чому трудових конфліктів так багато? Коли це траплялося б у якійсь капіталістичній країні, було б зрозуміло. Але чому постають трудові конфлікти в Совєтському Союзі, у державі трудящих

Відповідь на це запитання дає Глазирин — старший науковий співробітник Науково-дослідного інституту радянського законодавства, що займається проблемою трудового права. Глазирин пише, що конфлікти майже завжди виникають наслідком „порушення трудового законодавства" — так твердять юристи. Соціологи вбачають за конфліктом зниження продуктивности праці, дисципліни, а психологи — незадовільний мікроклімат у колективі".

З цими висновками наукового співробітника Глазирина не можна не погодитися. Адже за кожним трудовим конфліктом як правило, стоїть порушення радянського трудового законодавства. Закони — непогані, але їх не виконують і таким чином постає трудовий конфлікт. Кількість трудових конфліктів у Радянському Союзі значна. Лише в одному Краснодарському краю за 1971-ий рік розглянули 855 справ про незаконне звільнення. Понад половину скарг задовольнили. Отож виявляється, що тільки в одному краю, та й то мало заселеному, 855-ох осіб було звільнено з посад. Старший науковий співробітник Науково-дослідного інституту радянського законодавства Глазирин на сторінках газети „Известия" мусить визнати, що „коли знайомишся з „трудовими справами", з різними життєвими історіями, то часто ловиш себе на думці: адже справи в суді могло б і не бути. Могло б не бути й самого конфлікту". Справді, трудового конфлікту могло б і не бути. А все ж таки: де ж його причини?

Перша причина трудових конфліктів полягає в недоліках законодавства про працю. Два роки тому було ухвалено основи законодавства про працю. Торік затверджено новий трудовий кодекс Української РСР та інших союзних республік. Але й досі не узгіднено з цими законами численних правил, інструкцій, розпоряджень, положень тощо. Кожне відомство, кожне міністерство — це своєрідне маленьке законодавство. Ці відомства мало цікавляться союзними чи республіканськими законами про працю.

Інша причина: трудові конфлікти постають через невиразне визначення прав і обов'язків робітника або службовця на виробництві. Особливо це стосується фахівців, освічених людей, кваліфікованих кадрів, які часто потрапляють під керівництво мало кваліфікованого неука. Часто такі особи завдяки партійному квитку або з інших мотивів займають посаду директора і хочуть показати свою владу над освіченими фахівцями. Про один із таких випадків нещодавно писала навіть „Литературная газета". Через аналогічні конфлікти фахівців з дирекцією тільки в тракторному машинобудівництві щороку звільняють за „власним бажанням", від 10 до 15 відсотків спеціялістів. При цьому „Литературная газета" зазначає, що така формула „звільнення за власним бажанням" тільки замасковує правдиві причини.

Третя і найпоширеніша причина виникнення трудових конфліктів полягає, як пишуть „Известия", в тому, що про „свої обов'язки робітники і службовці, а часом й адміністрація мають надто туманне уявлення". Тобто в Совєтському Союзі діють ухвалені закони, але адміністрація, а часом і трудящі, не знають їх. Ба й більше: у багатьох випадках адміністрація просто не хоче знати закону. 40 відсотків спорів, що їх розглядають у завкомах чи фабкомах, виникають через незнання закону. Трудовими справами переповнені суди. Часто на справедливі судові вироки вносять скарги до вищих інстанцій тільки через бажання втримати престиж. А тим часом пропадає дорогий робочий час, надаремно вичерпуються нерви й здоров'я трудящих, поки вони пройдуть усі інстанції.

Нарешті напрошується дуже слушний висновок: трудових конфліктів у соціялістичній державі значно більше, ніж у капіталістичних країнах. Але чому ж цим трудовим спорам не можна запобігти?

Наприклад, газета „Известия" наводить зразкову працю щодо дотримання законодавства адміністрацією готелю „Україна" в Москві, де немає трудових конфліктів. Що ж, мовляв, заважає перейняти цей досвід іншим установам та підприємствам?

І нарешті останнє запитання: чому відповідні офіційні органи не притягають до відповідальности осіб, які порушують закони про працю і штучно збільшують трудові спори? Адже, наприклад, стаття 265-а кодексу законів про працю передбачає таку можливість!

Чому директорів та адміністрацію не змушують або змушують дуже рідно відшкодовувати несправедливо звільненим трудящим відсутність на праці?

Адже закон передбачає і таку можливість. Її передбачає стаття 238 кодексу законів про працю.

Чому й досі трапляється так багато трудових конфліктів, тобто через два роки після ухвалення досить добре продуманих основ трудового законодавства Союзу РСР і союзних республік і через рік після запровадження в дію модернізованих нових кодексів законів про працю в союзних республіках?

Чому звертаються трудящі до редакцій газет у трудових справах? Очевидно, тому, що поставлені на сторожі закону державні органи і не останньою чергою профспілки недостатньо стежать за дотриманням законів? На жаль, всі ці запитання ще й досі залишаються в Совєтському Союзі без відповіді.

Продали „Канадийського Фармера"

Популярний український тижневик „Канадийський Фармер" відзначував цього року 60-річчя своєї появи. І якраз у цьому році його видавець Чарльз Е. Доячек проголосив у числі із 1 жовтня, що „Канадийський Фармер" став власністю видавництва „Тризуб" у Вінніпеґу, що видає тижневик „Український Голос". Одночасно подано нову адресу редакції „Канадийського Фармера", яка міститься в будинку Видавництва „Тризуб".

В останньому числі, яке зийшло ще в друкарні „Канадийського Фармера" його видавець Ч. Е. Доячек склав подяку всім редакторам та співробітникам „Канадийського Фармера", як теж всім передплатникам та всім фірмам, що оголошувалися в „Канадийському Фармері". „Канадийський Фармер" був найстаршою українською газетою в Канаді й був чисто приватним видавництвом, бо його видавав приватний видавець, не зв'язаний з ніякою організацією. В своїй прощальній статті дотеперішний видавець Ч. Е. Доячек заявляє, що „Канадийський Фармер" буде й надалі вдержувати дотеперішню „редакторську незалежну лінію".

ЩАДІТЬ БЕЗПЕЧНО
В КОРИСНОМУ БАНКУ

Мільйони канадійців щадять у нас. Ми є одним з найбільших і найстарших заснованих банків в країні.
В Royal Bank ви одержите високий відсоток на ваших ощадностях, і також повну забезпеку. Royal Bank є членом Канада Депозит Іншуранс Корпорейшон. Заходьте і відвідайте нас кожного разу, коли ви потребуєте поради або інформацій ...наприклад, якщо ви бажаєте вислати гроші для когось в іншій країні. Ми будемо завжди щасливі вам помогти.

“Хтось говорить по-українському у відділі недалеко вас”.

Вони допоможуть Вам вибрати зразок конта, який є для вас найкращий.

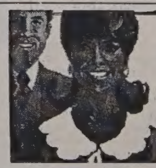

ОСОБИСТЕ ЧЕКОВЕ КОНТО

Вигідний спосіб, щоб платити ваші рахунки — і держати рекорд з того, що ви видали. При кінці кожного місяця ми посилаємо вам перечислений звіт з вашого рахунку і всі ваші анульовані чеки.

БОНУСОВЕ ЩАДНИЧЕ КОНТО

Це конто виплачує вам високий відсоток на ваших ощадностях, і ви не одержуєте чеків, які спокушували б вас, щоб видавати. Якщо ви бажаєте витягнути гроші, ви тільки зайдіть до банку.

ТЕРМІНОВІ ДЕПОЗИТИ

Ці депозити зискають додаткову високу ставку від відсотків понад нерухомий період часу. Засягніть повні деталі в вашому Royal Bank Відділі!

ROYAL BANK
-the helpful bank

Сучасна Лемківщина

В „Українських Вістях" Ульм, Німеччина, появився дуже цікавий репортаж одного нашого туриста, який минулої зими відвідав Лемківщину. Подаємо цей репортаж майже повністю за „Народною волею".

..... Різдвяні свята ми святкували в Зах. Україні на Лемківщині в мого вуйка. Різдвяні свята ми відсвяткували по старій традиції, тобто так само, як ми раніше святкували в Україні. За столом в куті сніп вівсяний, ялинка і солома на підлозі, а сіном застелений стіл. Моя дружина дуже задоволена українськими святами і подобалися їй українські звичаї, бо вона цього в Німеччині ніколи не бачила.

Снігу було дуже мало, і тривали сильні морози. Але кожного дня чудова сонячна погода. І так цілих два тижні...

Я мав нагоду показати моїй дружині Українські Карпати, села, котрі ще існують, і малі містечка в Бескидах... З нами був і мій вуйко, бо він боявся нас самих пускати, щоб не сталась якась пригода в дорозі. По 32-х роках я мав змогу побачити рідний край і моїй дружині показати мою батьківщину, де я народився.

— От бачиш, жінко, звідки ти маєш мужа! — а в самого сльози котились з очей. Моя дружина притулилась до моїх грудей і також плакала, бо співчувала мені за кривди, які вчинили безбожники Україні.

Тут було село Бистре. Від 1946 р. воно не існує. Під час боїв УПА з поляками, останні його спалили. Село згоріло і лісом заросло. Поляки багато попалили українських сіл. Українські церкви в руїні: з повибиваними вікнами, з поламаними дверима. Дивлячись на руїну, мене все більше жах огортав, серце слабло з жалю, душа плакала, а сльози самі лилися.

Я хотів ще побачити цвинтар, де спочиває мій батько. На щастя, гріб мого батька ще не був розораний, бо поляки нищать тепер усі українські цвинтарі.

Подивився я на ті завалені землянки в лісі, де перебували наші найдорожчі сини УПА. Декотрі землянки ще існують, обгороджені колючим дротом. Таблички говорять, що вступ суворо заборонений. Навіть заглянути через дріт не можна.

Українська мова на Західніх Українських Землях офіційно суворо заборонена. Та українці в рідних хатах все-таки зберігають свою мову, особливо наші старші люди. А української молоді багато сполячено; батьки бояться своїх дітей, і часами змушені вживати в розмові зі своїми польську мову.

Польська міліція зачепила мене в Загір'ю, щоб я показав мої документи. Я показав пашпорт, в якому поставлено, що я народився в Польщі. Але цього польській міліції не вистачало. Вона від мене вимагала більших доказів. На щастя я мав при собі польську військову посвідку, яка збереглася з 9 травня 1939 р. Та в посвідці не написано, що я втік з польського війська перед приходом німців, і подався в ліс. Польська міліція попросила в мене вибачення. Так само допомогло мені, що я не забув ще польської мови.

Містечко Балигород уже не є як містечко, а як велике село, бо бракує багато будинків. У Балигороді українська церква стоїть з повибиваними вікнами й усі двері поламані, бляшана баня зовсім заіржавіла і стіни здірявлені. У Балигороді раніше був великий, широкий ринок. Та той ринок уже не існує. З нього зробили парк, а посеред того парку на бетоні стоїть старий московський танк, пофарбований зеленою фарбою. Жидівську біжницю обернено на вугольний магазин. Раніше в Балигороді було багато крамниць, а тепер лише дві крамниці, і то дуже біденькі.

У Ліську, в Сяноці і по інших містах — те саме.

Я мав змогу побачити пам'ятник нашому запеклому ворогові ген. Сверчевському. Пам'ятник стоїть при мості в селі Яблінка. Та самого села Яблінки немає. На тому місці, де було село Яблінка, поставили чотири дерев'яні бараки, в яких живуть польські міліціонери. Немає так само таких сіл, як: Колонниці, Береги, Гічвиці, Рябе, Мхава й інших. Усе заросло лісом. Під Карпатами в селі Ветлина є польський військовий табір. Така то нещасна доля спіткала нашу Батьківщину-Україну.

Я хотів поїхати до Старого Самбора і Львова, але мені не порадили: візу міг дістати, але за поворот мені ніхто не ручався. Навпаки, поляки мені просто не радили лізти в пекло, бо пропаду там безвісті. Заце я їм подякував.

Нашого прощання з рідними я ніколи не забуду, поки житиму. Скільки плачу було на станції, коли я сідав з дружиною в поїзд.

У Польщі москалі мають свої військові бази й на всіх станціях переслідують пасажирів, вовчою вдачею поводяться з людьми. Та з Божою поміччю ми щасливо переїхали польсько-чеський кордон. Вранці ми прибули до столичного міста Праги. Золоте місто, й дуже гарний лад — чисто, аж мило глянути. Чехи і словаки — дуже приємні люди. Та на „ваньків" дивляться скоса і плюють їм під ноги з прокльоном. „Ваньки" майже на кожній вулиці Праги вештаються з автоматами. Щось подібне я зауважив у Катовицях на станції, як поляки спльовують і проклинають „ваньок". У Польщі й Чехо-Словаччині панує велика ненависть до Совєтського Союзу".

Жалібна маніфестація в Ню Йорку

В неділю, 23-го вересня в центральному парку відбулася жалібна маніфестація присвячена сорокаріччю Великого голоду в Україні у 1932-1933 роках. Участь в маніфестації взяли близько п'яти тисяч людей, не тільки з Ню Йорку, але із поближчих до нього міст, як Нью Джерсі та Пенсильвенія.

Головний промовець сенатор Боклі зупинився на сучасному стані України, на нищенні прав людини, на масових арештах провідної української інтеліґенції. Промовець також висвітлив причини великого голоду.

Сенатор Боклі — великий симпатик поневолених народів та відкритий прихильник самостійности українського народу. В програмі жалібної маніфестації були теж молитви. По закінченні офіційної частини відбувся протестаційний похід перед совєтську місію на 67-й вулиці в Ню Йорку.

Відбувся дев'ятий конгрес українців Аргентини

В днях 15 та 16-го вересня відбувся дев'ятий конгрес українців Аргентини, з дворічним запізненням. Організацію конґресу провадили конґресова комісія та чотири підкомісії, які й погодилися на один спільний список керівних органів УЦР (Українська Центральна Репрезентація).

Програма конґресу складалася з чотирьох частин. Наради конгресу почалися в суботу, 15-го вересня в залі Українського католицького об'єднання. Після проведення реєстрації та інших формальностей, були подані звіти з діяльности УЦР за минулу каденцію, після яких почалася широка дискусія делеґацій окремих установ. Після цього було уділено абсолюторію уступаючій управі.

Далі був затверджений список нових керівників органів УЦР, а також обговорені доповнення та зміни статуту. Окремо відчитано й прийнято ряд резолюцій у справі потреб українських спільнот у розсіянні та в обороні наших Церков та нашого народу.

На закінчення новообраний голова УЦР В. Косюк проголосив своє слово та було проспівано „Не пора", чим і закінчився перший день конгресу.

Другий день конгресу почався у неділю, о дев'ятій годині ранку складанням квітів під пам'ятником ген. С. Мартіна та відбулися богослужби в УАПЦеркві й в українській католицькій церкві.

По полудні о четвертій годині пройшла спільна маніфестація української спільноти Буенос Айресу та околиць біля пам'ятника Т. Г. Шевченка, де новообрана управа УЦР поклала вінок квітів до ніг пам'ятника. Після проголошення доповіді еспанською мовою всі присутні відспівали „Заповіт".

Відтак у залі „Просвіти" відбулося закінчення конґресу та спільне прийняття для всіх присутніх.

ПОЛТАВА

Історична повість (4)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

І. НАД ДЕСНОЮ

„Чого не зробить меч, те іноді мусить зробити перо", — відповів спокійно Піпер, — „але чого ви ексцеленціє, пане ґрафе Реншільд, кидаєтеся на мене, того я ніяк не розумію. Яж вам не попроганяв дівок з табору і не боронив королеві, щоби вас замість Мазепи зробив князем; дійсно не знаю звідки гнів? Я до того причини не подав".

„Не смійте обиджати мене!"

„Не обиджую нікого, а говорити маємо рівне право. Вам жаль тих кількох коней, що згибли в лісах між Іпуттю і Сожею, а я ніяк не можу забути хороброго Левенгавпта і його знаменитої армії, так безмилосерно й безпощадно лишеної на поталу судьби, на те, щоб цар Петро міг похвалитися побідою над найхоробрійшим ґенералом короля Карла".

„Над найхоробрійшим ґенералом!" крикнув, ніби свиснув Реншільд і прискочив до Піпера. „Скажете може, що це моя інтрига, що я із зависти довів до того, щоб знівечити небезпечного суперника, скажете, бо чого то ви не спосібні сказати, ви старий"... і віддалення між двома ексцеленціями зменшилося до тої границі, поза котрою нема вже місця для слів.

Але в цей мент відчинилися двері від сусідної світлиці, показався високий білий лоб, окрилений двома жмутками неслухняного волосся, засинів споловілий каптан із мосяжними ґузиками, заскрипіли високі, сильно в колінах вимяті чоботи, і котрийсь з офіцерів крикнув: „Його величність король!"

Всі зірвалися на рівні ноги. Реншільд відскочив від Піпера, ніби грім ясний вдарив поміж них.

А король наблизився на середину гетьманської світлиці і всміхаючися своєю загадочною усмішкою, кланявся кождому з своїх лицарів зокрема.

„Панове ще не сплять?" — питався, ніби їх ножами колов. А побачивши порожню вазу і срібні чарки кругом неї, відвернувся. „Добраніч панам!"

Сказав і вийшов.

„Так оце ми за божою допомогою наш договір з королем Карлом заключили", — сказав гетьман, потираючи чоло рукою. „Щож ти на це Андрію?"

Войнаровський просяв.

„Невжеж це правда, Милосте Ваша?"

„Якраз перед хвилиною сфіналізували ми його. Завтра перепише Ґермелін на чисто, а Піпер покладе своє ім'я і почепить печать зависисту". (Печатка, звисаюча на шнурку).

Четьман встав і випрямився, аж кости затріщали.

„Не мало я всякого добра залишу своїм наслідникам, але цей лист перґаменту дорожчий буде від усього. Леґую (Леґую — записую леґатом) ним волю й незалежність української держави".

„Вітаю вас, дядьку, з отсим подвигом і бажаю йому більшої сили й довговічности від князівства, добутого Виговським і Юрасем".

Кажучи це, припав до гетьманської руки.

Гетьман приґорнув його до себе.

„Ти один, з котрим можу щиро поділитися отсею новиною".

А зітхаючи глибоко, додав: „Є ще й друга душа, гідна такої вісти, але де вона нині? Тут, чи там?" — і підвів очі до неба.

„Возложім упованіє наше на Бога, — він бо приют і защита наша", — промовив Войнаровський. — „Господь не оставить Мотрі Василівної на поталу судьби, бо чим же вона прогрішилася перед Богом?!"

„А чим же прогрішилися ті тисячі жінок і дітей українських, над котрими знущається ворог?"

„Де дрова рубають, там тріски падуть", — відповів Войнаровський. — „А що рубач вельми сильний, так і трісок відскакує багато".

„Гоненіє від Фараонового гірше".

„Антихристове гоненіє, Милосте Ваша".

Замовкли. Чути було, як кругом перекликувалися варти. Наближалася північ, година духів, котрої гетьман не любив і радо пересиджував її на розмові з близькими собі людьми.

„Глупа ніч. (Північ). Годинники стануть дванадцяту дзвонити, довго й скучно. Чомуб то не зготовити такого, щоб промовчував північ?"

А подумавши хвилину, кинув питання: „А може це Андрію, моя дванадцята година надходить?"

Войнаровському зробилося моторошно. „Оставмо нині такі гадки, Ваша Милосте княжа".

„Правда твоя. Нині нам радше годилосяб у церкві молебен відслужити і цілуючи святе евангеліє казати:

„Нині отпущаєши раба твоєго, Владико, по глаголу твоєму со миром".

Варти кричали голоснійше. Гармідер цей видимо нервував Мазепу. Войнаровський заспокоював його. „Горлаї і бешкетники всілякі з нашого війська і з шведської армії дужаються, як звірі, що стрінулися знечевя. Побудуть разом і привикнуть. Тепер у нас нема години, щоб не було якоїсь приключки в таборі".

Гетьман ходив, заткнувши руки за пояс. Мав на собі жупан темної краски і пояс чорний, злегка тільки золотом перетиканий. Не вбирав святочного вбрання, щоб не відбивати від полинялого королівського каптана.

Нараз зупинився перед Войнаровським. „Але ти, синку, князем не величай мене. Не для себе я цього титулу багну, а для України і для наслідників своїх. Може вони його більше шанувати стануть, бо гетьманський титул забруджено, та заплямовано аж соромно його носити.

І Юрась гетьман, і Цецюра, і Брюховецький, і Безпалий і Суховій і чорт зна хто. Як не справжній, так наказний, як не наказний, так напольний. (Як гетьман з поля битви відходив, то передавав булаву напольному). Куди каменем не кинь, а в гетьмана попадеш. Багато їх було, лиш України нема".

„Великі гріхи наші?", — потішав гетьмана Войнаровський, — „алеж і спокутували ми їх тяжко".

„Спокутували? Я тій покуті ще кінця не бачу. Може вона що лиш тепер пічнеться. Цар Петро від своїх попередників лютійший і сильнійший. Якщо Господь не пособить нам подужати гаспида цього, так він лютуватиме жорстоко".

„Антихрист!"

„Невжеж ти віриш тим вигадкам чернечим? Чоловік він такий, як і ми з тобою, тільки великої сили і ще більшої злости. Опутаний не чортом, а ідеєю своєю. Ріки крови проллє, трупами землю вкриє, всякий гріх на свою совість прийме, і до ідеї крізь пекло помандрує. Він знає, чого хоче. А ми не знали і — не хочемо знати. — Безталанний ми народ, мій сину".

„Товпа, котра нічого знати не бажає", — і Войнаровського сонно-мрійливі очі розгорілися злістю.

„Нема народу без товпи, мій сину. Товпа, це стихія, це сила. Її до рук прибрати і повести треба. А того куншту крім батька Богдана, не вмів ніхто. Не дорослі...

Не знаю трагічнійшої книжки від історії нашого народу. І подумай, за останню половину віку був я не видцем, а учасником трагедії тієї. І нераз нарікаю на Бога, що дав мені таку пам'ять тривалу, бо не одно хотів би я забути і — не можу. Багато забути, а затямити лиш дещо. Така сила в нас злого. А доброго так мало. Возьми лиш сімю Богдана Хмельницького.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5706 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА ПЕРЕД ОБЛИЧЧЯМ НОВИХ ЗАВДАНЬ

о. Іван ГРИНЬОХ

Під повищим заголовком надруковано в журналі „Сучасність" довшу статтю о. д-ра І. Гриньоха, до якої він написав вступ. З нього друкуємо першу частину, що заторкає сучасне положення Української Церкви. Ред.

* * *

В останні роки українська преса присвячує багато уваги актуальним подіям з церковного життя. Це зрозуміле, коли зважити, перед якими складними проблемами і в якому невідрадному становищі перебувають обидві вітки Помісної Української Церкви. Назвати б тільки деякі з цих проблем: знищення легальних форм і видимої структури Помісної Української Церкви на Україні і на всіх просторах Радянського Союзу, і безнастанне переслідування її вірних, насильне включення цієї Церкви в режимну Російську Православну Церкву, а слідом за тим послідовна русифікація Української Церкви. Знов же у країнах нового поселення вірних Помісної Української Церкви виникає дуже гостро питання, як зберегти її ідентичність і канонічну єдність, запобігти її розпорошенню і всякненню у латинський церковний світ, при чому ще й чітко зарисувалися тенденції, якщо мова про католицьку вітку Помісної Української Церкви, римського централістичного куріяльного правління інтегрувати цю Церкву в структуральну панівну систему Римо-католицької Церкви, а на т. зв. екуменічному відтинку наблизитися і затіснити взаємини з режимною Церквою Московської патріярхії.

Теперішня політика ватиканських кіл стосовно католицької вітки Помісної Української Церкви йде по лінії, яку вже беззастережно можна окреслити наступною формулою: на Україні і в границях Радянського Союзу фактичне чи навіть формальне погодження на насильну ліквідацію Української Церкви, в країнах нового поселення вірних цієї Церкви послідовно здійснювана інтеграція, що рівнозначне з її ліквідацією. Таке становище треба собі ясно усвідомити, назвати власним ім'ям, якщо не хочеться жити ілюзіями. Спізнене пробудження набагато гірше, ніж вчасне усвідомлення дійсности. З огляду на ці, мабуть, в історії небувалі загрозливі небезпеки, коли йдеться вже не про такі чи такі права, про такі чи такі „привілеї", а про наге існування Помісної Української Церкви, свідома частина її вірних взялася за самооборонні заходи, до яких вдаються під різними гаслами, як, наприклад, виразні намагання зблизитися і поховати давні спори між католицькою і православною віткою Помісної Української Церкви. Цей процес, на жаль, ще в стадії свого зародження, в обох вітках ще несміливий і неоформлений, вважаємо за основний у теперішньому церковному житті.

У висліді цього процесу мусить наступити справжнє „соединеніе" між обома вітками на євангельських засадах миру і любови та на традиційному розумінні самої істоти Церкви, яка перш за все є установою Божого права, що не має відповідних аналогій у світських моделях організації суспільства. Основне богословське окреслення Церкви — це Таїнственне Тіло Христове. Спираючись на такому розумінні, і тільки так, можна йти до інших розв'язок, як самоуправління, ідентичність, обряд, помісність і т.д.

На фоні змагань за збереження існування й ідентичности Помісної Української Церкви, як конкретні вимоги, зарисувалися і зміцніли змагання за встановлення, чи привернення традиційних, впродовж кількох століть поступово відібраних прав Київсько-Галицької митрополії і її митрополитів. Мобілізуючим гаслом у цьому змаганні є вимога піднесення Київсько-Галицької митрополії до рангу патріярхату. У питанні, як це здійснити, зауважується найрізнорідніші погляди. І тут потрібно було б внести ясність. До цієї теми ще повернемось у чергових статтях. Окрема проблема, правильна розв'язка якої довела б до віднайдення своєї церковної ідентичности, — це боротьба за чистоту свого обряду, отже, звільнення від т. зв. гибридизму, що після Берестейської унії під тиском панівного латинського обряду поступово проліз у католицьку вітку Української Церкви і довів до затьмарення її східньохристиянського обличчя. Якщо ж мова про православну вітку Української Церкви, то й тут потрібно також відчистити її від т. зв. синодальщини, отже, від тих обрядових форм, що їх накинула Церкві старої Київської Руси Москва. Ідеться, отож, про два паралельні завдання: відлатинщення в католицькій вітці і відмосковлення в православній вітці Помісної Української Церкви. Обидві вітки зустрінуться в цьому змаганні в тій історичній давнині, в якій літургічно-обрядовий характер Української Церкви був чітким і вже тим свідчив про її самобутність. Немає потреби відзначати, що в цих змаганнях за привернення своєї традиційної літургічно-обрядової чистоти в обох українських церковних вітках накреслюється також шлях до „соединенія св. Божіїх церквей". Може, менше усвідомленим, але не менше важливим є змагання за своє рідне „благочестя". Цим поняттям окреслював Слуга Божий Андрей все те, що входить у засяг християнської побожности і її вияву. Те благочестя української християнської людини інше, як людини, формованої на принципах західньої побожности. Наново знайшовши загублене, Помісна Українська Церква закріпить свою духовну ідентичність.

Разом з поворотом до свого рідного благочестя конечно треба поробити дальші заходи за відродження й дальше плекання східньохристиянської богословської мислі, на жаль, занедбаної і призабутої, а колись такої квітучої на цілому Християнському Сході і в Церкві Київської Руси. Як поняттям благочестя охоплюємо все, що належить до побожности християнської людини, приналежної до Помісної Української Церкви, так з відродженням і плеканням східньохристиянської мислі дійде до зглиблення і розуміння того, що Слуга Божий Андрей назвав справжнім „православієм", або вселенською християнською вірою. У цьому православії віднайдемо оту відому нам з історії і, можливо, підсвідому „віру батьків".

Коли сьогодні відомими стали змагання „за-патріярхат", „за помісність" Української Церкви, то за цими гаслами криється далеко більше, ніж це усвідомлюють собі вірні нашої Церкви. Шлях цих змагань довгий і трудний. Вихідним пунктом у ньому повинно бути оте в клясичній Греції відоме сократівське, а на Україні Сковородою проповідуване „пізнай себе". І від здійснення тих змагань у цілій їхній повноті, глибині й ширині залежатиме бути чи не бути Помісній Українській Церкві у великій родині св. Божих Церков у єдиній Вселенській Христовій Церкві.

Вісті з Едмонтону

Загальні збори едмонтонської Ради

УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЗА ПАТРІЯРХАТ

В п'ятницю, 7-го вересня п. р. Рада українських організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви відбула свої загальні збори, в часі яких представники всіх складових організацій мали змогу заслухати звітів членів управи за минулорічну працю, вибрати новий склад управи і застановитися над напрямними праці в новому році. Зборами проводив адв. П. Саварин, секретарював Г. Порохівник.

Звіти здавали в такому порядку: Г. Порохівник як секретар, інж. В. Кунда як скарбник і Р. Осташевський як голова, що подав загальний огляд діяльности. З найважливіших осягів у минулому році було зорганізовання постійного фонду на потреби Української Помісної Церкви, якого очолила окремо вибрана Рада директорів. Рада директорів провела дворазову збірку, яка, за звітуванням її фінансового референта, принесла $13,057.51 з чого $12,500.00 передано Блаженнішому Верховному Архиєпископові, $203.17 ужито на канцелярійні видатки а $345.24 залишилося ще на банковому конті. Всі збірки були своєчасно точно оголошувані на сторінках „УВ" — Ч: 7, 8, 9, і 10 за 1972 рік і ч: 11 за 1973 рік. Повний список за 1973 рік буде поданий до відома після закінчення другої піврічної збірки за 1973 рік.

Едмонтонська Рада зорганізувала також День Помісности Української Католицької Церкви получений із 80-річчям Блаженнішого Иосифа (Сліпого), взяла участь в привітаннях бл. п. Преосвящ. Василя Величковського і в привітанні з другим приїздом до Едмонтону Верховного Архиєпископа.

Загальні збори вибрали нову управу в такому складі: Р. Осташевський — голова, В. Паік — перший заступник, В. Федина — другий заступник, Ю. Козяк — третій заступник, Г. Порохівник — секретар, п-і І. Вареница, — скарбник, З. Васараб — пресовий референт, а також членів управи: о. В. Волошин, о. Р. Ганкевич, о. Дрібненький, о. М. Дядьо, о. Я. Федуник, о. Ю. Ковальський, о. Б. Снігурович, о. В. Тарнавський, як парохів Едмонтону, а від мирян п-і І. Павликовську, п-і А. Прийму, п. Г. Барабаша, Ю. Хабу, В. Саганського і Дм. Прокопа.

В склад Ради директорів Фонду увійшли: інж. В. Кунда, Ю. Колач, п-і А. Буртняк, п. Павлесса і мгр. Г. Якимечко, а з Калгари П. Байрак і д-р М. Гладишевський.

До контрольної комісії вибрані: д-р Я. Онуферко, інж. І. Хома і інж. М. Бойко.

Збори закінчено після широкої дискусії щодо напрямних праці новообраної управи з надією співпраці із координаційним тілом Світової ради мирян за Патріярхат Української Католицької Церкви, якщо прийде до її заснування.

В четвер, 27 вересня відбулося засідання членів екзекутиви Ради організацій і новообраних членів Ради директорів фонду для її формального уконстатування. Головою Ради директорів вибрано інж. В. Кунду, скарбником В. Паїка і секретарем Г. Якимечка. Рада Директорів уже запланувала другу піврічну збірку цього року на половину місяця листопада і звертається з проханням до всіх вірних знова як і вминулому причинитися до її успішного переведення.

МИСТЕЦЬ В. ДОБРОЛІЖ ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ

4 жовтня 1973 р. в Едмонтоні, Західня Канада, на шістдесятому році життя помер Вадим Доброліж, відомий український мистець — маляр, скульптор і декоратор. Панахиду відслужено в понеділок, 8 жовтня увечері, а похорон відбувся в вівторок, 9 жовтня з православної катедри св. Івана.

Народився бл. п. В. Доброліж 7 грудня 1913 р. в м. Ніжині. Мистецьку освіту здобував під проводом славного маляра Василя Кричевського в Київському художньому інституті, спеціялізуючись у настінному розписі та сценічному оформленні. Деякий час працював у кіностудії з О. Довженком. В середині тридцятих років ,підчас масового переслідування української культури, був заарештований і засланий на Колиму в Сибіру, де провів два роки в жорстоких невільничих таборах праці.

Наприкінці тридцятих років йому пощастило повернутись додому, до Києва. Але займатися своєю улюбленою професією — малюванням — він почав лише після другої світової війни, в Німеччині, де щастило йому також оформляти сцени для театральних і оперних вистав.

Прибувши з родиною до Канади 1948 р., бл. п. В. Доброліж розмалював українську православну церкву в Вегревил, Алберта, де виявив своє глибоке знання церковного малярства. На запрошення українських громад він виготовляв ікони та іконостаси, зокрема для Інституту св. Івана та Церкви св. Іллі в Едмонтоні та церков у Мирнамі, Редвеї, Віллінгдоні, Ендрю, Мусідорі та Гейр Гіл. Як авторитета в настінному розписі, його запрошували розмальовувати церкви, проєктувати та оформляти залі великих готелів, ресторанів, кафетерій тощо. Постійно працюючи в цій ділянці, він виконав настінний розпис у кафетерії Компанії Гудсона, в ресторанах „Сагара" і „Сім морів", у готелях „Кінгсвей" і „Иорк" — в Едмонтоні, а також оформив „Каскад" у Бенфі та „Стемпідер" у Калгарі.

Протягом свого 25-річного життя в Едмонтоні, бл. п. В. Доброліж декорував десятки оперних і театральних вистав у ювілейній авдиторії.

Майже всі головні українські вистави в Едмонтоні, зокрема „Наталка Полтавка" та концерти „Шумки", проходили в сценічному оформленні та під сценічним керівництвом бл. п. В. Добролiжа, здобуваючи загальне признання не лише української, а й чужинецької публіки. Великою мірою причинялись до успіху його сценічні оформлення Шевченківських річних святкувань, вшанування Гетьмана І. Мазепи, відзначення днів Незалежности й Соборности України та інш.

Останнім шедевром бл. п. В. Доброліжа став іконостас, спеціяльно запланований і старанно викінчений у стилі козацького барокко, що прикрашає тепер катедральний храм св. Івана в Едмонтоні. Недавно розпочато мозаїчне оформлення запрестольної стіни, але невблаганна смерть не дала докінчити цього оригінального проєкту, як і проєктів у Иорктоні та Саскатуні.

Час від часу бл. п. В. Доброліж виконував портрети, а також малював пейзажі з берегів Саскачевану поблизу Едмонтону чи Бенфу. Він залишив для любителів мистецтва чудову картину „Страта Остапа" (за мотивами „Тараса Бульби" Гоголя). Скульптурне зображення молодого Т. Шевченка та інші, на жаль, недокінчені проєкти, свідчать, що в особі мистця було також непересічне скульптурне обдарування.

Осиротив бл. п. В. Доброліж дружину Валентину, піяністку та викладача музики, дочку Наталку, хореографа й танцюристку, одружену з п. Юрієм Маївським, внучку Тамару та батьків дружини — Олену й Дометія Березенця. Нехай же канадська земля буде пухкою тому, хто віддано трудився для культури, а добра пам'ять живе серед українців та їхніх співгромадян у Новому Світі!

Яр Славутич

Ювілей хору „Дніпро"

1973 року сповняється 20 років праці хору „Дніпро". На протязі цього часу хор добився чималих успіхів, даючи десятки різних виступів, чи власних концертів так в Едмонтоні, як і по Алберті. Хор брав участь у 100-літніх святкуваннях Манітоби, виступаючи на музичному фестивалі в Вінніпеґу, як репрезентант хорового мистецтва провінції Алберти. На окрему згадку заслуговує 11 концертів, що їх хор дав в ювілейний рік 150-ліття із дня народження Т. Шевченка. Ввесь репертуар концертів був побудований на творах нашого національного Пророка, в музичному оформленні різних композиторів.

Закінчуючи 20-літній період праці хору „Дніпро", управа й діловий комітет рішили відзначити це ювілейним бенкетом з танцювальною забавою, та концертом. Бенкет-забава буде в п'ятницю, 26-го жовтня б.р. в авдиторії св. Івана 10611 - 110 авеню. Початок в 6-тій годині вечора. Концерт відбудеться в тій же авдиторії, 28-го жовтня б.р. в год. 7.30 вечора.

В ювілейні святкування хор включає відспівання св. Літургії в катедрі св. Івана при 10915 - 107 вул. в неділю, 28-го жовтня б.р. в год. 10-тій рано і в неділю, 4-го листопада б.р. в церкві св. Юрія Побідоносця 11306 - 95 А вул. також в 10-тій годині ранку. Архиєрейське благословення з приводу ювілею хору дали ВПреосвящ. Владика Андрій, Архиєпископ Української Греко-Православної Церкви та Преосвящ. Владика Ніл, Єпископ Української Католицької Церкви. Діловий комітет попросив до почесного комітету обох ВПреосвященних Владик, о. крилошанина В. Тарнавського, пароха церкви св. Юрія Побідоносця, о. А. Хомяка, пароха катедри св. Івана, адв. Я. Росляка, голову відділу КУК, мгр. Ю. Стефаника, адв. П. Саварина, п-ю Н. Дмитрук, голову Музичного товариства, проф. С. Яременка, маєстра М. Голинського та Д. Березинця.

Управа хору й діловий комітет сподіваються, що українська громада Едмонтону і околиць масовою участю в бенкеті й концерті вшанує цю довголітню працю хору. Як невідємна частина цієї громади, хор служив їй при кожній нагоді і служитиме в майбутньому ще краще, бо вже розвинувся в мішаний.

гол. ділового комітету
І. Хома —

В Едмонтоні буде письменниця Ольга Мак

В суботу, 13 жовтня в год. 8-ій вечора в залі УНД-ому відбудеться зустріч відомої письменниці Ольги Мак із батьками дітей Рідних Шкіл та Курсів українознавства. На цю імпрезу запрошують до громадної участи українське громадянство Едмонтону — Ініціятори.

В неділю, 14 жовтня в год. 2.30 пополудні в залі УНО відбудеться авторський виступ письменниці Ольги Мак.

На цей виступ запрошують українське громадянство Едмонтону та околиці Українські організації Едмонтону: АДУК, Літературно-мистецький клюб, Шкільна рада.

Зустріч українських учителів

Албертська асоціяція вчителів української мови влаштовує у п'ятницю, 12-го жовтня 1973-го р., о восьмій годині вечора в їдальні св. Івана товариську зустріч з перекускою та музичною програмою. Танцює й грає ансамбль „ДУМКА".

На суботу, 13-го жовтня асоціяція вчителів підготувала цілоденну програму, що почнеться реєстрацією та виставкою о дев'ятій годині ранку в албертському університеті в кімнаті 611 „Дженерал сервиз билдінг" 116 вулиця 89 авеню. В програмі — ознайомлення з педагогічними матеріялами з інших провінцій, супроводжуване запитаннями та дискусіями. Інші точки програми: течії й настанови щодо вивчення другої мови; показ матеріялів навчання української мови кореспонденційною методою: відчити з роботи відділу слав'янознавства Албертського університету та інше.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

У неділю, 14-го жовтня:
о 8-мій год. вечора в авдиторії св. Івана 10611 - 110 Аве, ювілейний концерт баритона Михайла Мінського.

* * *

В суботу, 20-го жовтня:
в год. 6.30 вечора в залі Народнього Дому при 9620 - 109 авеню відбудеться бенкет з музикою та забавою.

На цім бенкеті буде поставлено одноактову п'єсу про українське традиційне весілля. Бенкет влаштовується заходами Товариства українських піонерів Алберти.

* * *

Неділя, 21 жовтня:
о год. 4-ій пополудні сходини гуртка книголюбів у п. С. Базюк, 10825 - 70 Аве., мешкання ч. 312.

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД ЛУКЖ У ВЕГРЕВИЛ

В попередньому числі „УВ" надруковано ширший звіт про окружний з'їзд ЛУКЖ у Вегревил. В звіті пропущено, що з'їзд розпочався Молебнем, що його відслужили в місцевій українській католицькій церкві Пресв. Тройці отці духовні асистенти відділів ЛУКЖ, які були приявні на з'їзді: місцевий парох о. М. Ничка ЧСВВ, парох з Ту Гиллс о.д-р П. Литвин та парох з Іннісфрі о. Р. Стародуб.

► **В Аргентині, де новий** президент Т. Перон почав переслідувати комунізуючих терористів, замордовано провідника робітничих юній та великого приятеля Перона Дж. Руцці. Поліція підозріває в убивстві аргентинських комуністів.

УВАГА! НОВА АДРЕСА УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

50%

ЗНИЖКИ ВІД НОРМАЛЬНОЇ ЦІНИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

ПОТРІБНО

Реальностей і домів

Потрібно всякого роду будівельних площ та домів. Маємо покупців з готівкою, що шукають всякого роду реальностей у кожній дільниці міста Едмонтону, якої небудь величини й куплять їх в такому стані, в якому вони є.

За всіма порадами відносно продажу або закупу ваших реальностей просимо звертатися до нашого представника за щирою порадою та швидкою обслугою. Наші представники говорять плавно українською мовою.

Звертайтеся без зобов'язання до:

Нік БАБІЙ – тел.: 479-1866

або до офісу на телефон ч.: 429-6656

HERITAGE TRUST
Real Estate Division
10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

УВАГА!

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ІМПРЕЗИ В ЕДМОНТОНІ В РУБРИЦІ: „ЩО, КОЛИ И ДЕ В ЕДМОНТОНІ" МІСТИМО БЕЗПЛАТНО ЛИШЕ ОДИН РАЗ. ЯКЩО ХТОСЬ ХОЧЕ ТЕ САМЕ ОГОЛОШЕННЯ МІСТИТИ БІЛЬШЕ РАЗІВ, ЗА ЙОГО ПОМІЩЕННЯ ТРЕБА ПЛАТИТИ, ЯК ЗА ЗВИЧАЙНЕ ОГОЛОШЕННЯ.

Видавництво „Українські Вісті"

„МАРІЧКА" – ЧЕРГОВИЙ ФІЛЬМ „КАНУКР"

Б. СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
(„ГОМІН УКРАЇНИ")

В ошавській кіностудії КАНУКР закінчують накручувати повнометражний кольоровий фільм „Марічка". Президентом і продуцентом кіностудії є В. Васік. Над оформленням фільму працює двоє режисерів — М. Зенон і В. Бачинський. Перший відомий як актор з серії телевізійних фільмів „Сторожі лісу" (Форест ренджерс), у яких виконував ролю індіянина, другий — відомий образотворчий мистець, що недавно повернувся з дворічного перебування і студій в Італії.

КАНУКР знаємо, як єдину українську професійну фільмову інституцію в західньому світі, що увінчала свою працю рядом фільмів, які здобули визнання української спільноти на американському, европейському та австралійському континентах. Особливо успішними були фільми „Жорстокі світанки" та „Ніколи не забуду". Їх змістом були епізоди з останнього періоду визвольних змагань українського народу. Про фільми для комерційних цілей не згадуємо.

Третій український фільм, який саме тепер опрацьовує КАНУКР і який в короткому часі появиться на екранах кінотеатрів, має назву „Марічка". Сюжет цього фільму взятий з часів першої світової війни, з життя Українських Січових Стрільців на тлі мальовничого гуцульського села і його мешканців. Фільм має лагідну тематику, він зовсім не жорстокий. Він виділяється не через його трагедію, а навпаки, за його „стрілецький звичай", за його романтику і гуцульську буйність, а в цілому за мистецтво, яке пробивається через вийняткову гарну гру головних героїв фільму: Д. Худоби — Марічка; Л. Олексюка — стрілецький сотник Юра та Ю. Ємця — гуцульський ватажок Яр. Особливо кидається в очі постать Ю. Ємця, яка полонить не лише зовнішнім виглядом небуденної краси легіня, але високою одухівленістю зрілого таланту і професійної ерудиції актора. Його мова — не допоміжний чинник у грі, але — одна з найважливіших прикмет доброї гри.

Сюжет фільму — то любовна пригода. В початках конфлікт із-за непорозуміння, а згодом щаслива розв'язка. Трикутник — Марічка, Юра і Яр — починає і розв'язує конфлікт. У мале гуцульське село вїздить відділ УСС із своїм сотником Юрою. В селі живе учителька, дочка священика, Марічка, що кохається у ватажкові села Ярові. Яр — природно інтеліґентна людина, але він, як і ціле село, несвідомого на той час українського-гуцульського населення, ще не знає за які цілі воюють Українські Січові Стрільці. Для них це тільки військо, що повинно забратись із села, бо створює клопоти населенню, особливо небезпечне, коли в селі є гарні дівчата.

Марічка, свідома національно, інтеліґентна дівчина, стрічає українських вояків з великою приязню і радістю, що для Яра стає підозрілим. Він добачає інші мотиви, бо справжніх не розуміє. Але зустріч зі стрільцями, розмови і дружнє зближення розясоюють ситуацію. Село відчуває у вояках своїх людей і переймає ідеї, що їх, вояків, покликали до зброї. Починає це розуміти ватажок гуцулів Яр, скидає свої підозри до Марічки і сотника Юри, бо Марічка любить тільки Яра. Ватажок, остаточно зрозумівши своє місце, ширше як лише у свойому селі, збірає відділ гуцулів, щоб зголоситися в ряди УС-С-ів.

Щоб дати тло цій стрілецько-гуцульській ідилії, КАНУКР збудував ціле село гуцульських хат із церквою посередині, з вулицями, з живими мешканцями його — людьми: дорослими, дівчатами, парубками, дітьми, з кіньми, вівцями, козами, гусьми. Гуцульський кольорит населення, однострої стрільців, військові коні, вози, гармати, все це — мальовниче, дихає сентиментом минулого нашої України.

Щоб досягти цього настрою були вложені доволі великі кошти. Саме село, створене з реального і солідного матеріялу, коштувало КАНУКР коло 75 тисяч долярів, а все інше разом біля 300 тисяч. Не треба забувати, що фільм показує сотні людей, яких треба одягнути, „озброїти", посадити на коней, а коней треба позичити і за кожного денно платити. А фільм накручується цілі тижні.

Про мистецьке оформлення дбає Зенко Лавришин, молодий композитор і музикознавець, бо у фільм вплетені різні музичні моменти, які повинні віддати кольорит і атмосферу фільму. У фільм вплетено теж і балет, що його виконує торонтський ансамбль „Калина".

Ті, що оглядали фільм у його продукції підчас накручування, і ті, що вже бачили попередні фільми КАНУКР, як теж і сам продуцент та режисер Бачинський сподіваються, що „Марічка" досягне вершин, яких можна досягти в умовах, у яких він твориться.

Пробуваючи в студії КАНУКР у Ошаві, оглядаючи їх приміщення, ми подивляли велику любов президента цієї асоціяції Васіка та його посвяту мистецтву. Він теж працював над своєю освітою кінопродуцента. Він знає прекрасно техніку і мистецтво фільмування. Він чи не одинокий з українців є членом Канадської Спілки Кінематографів (Сосаєті оф Кенедіян Сінематограферс). І коли побачиш скромну постать цього виняткового культурного діяча, який він далекий від самореклями, що заливає наш світ, тоді починаєш бачити в ньому справжню українську людину.

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОСИЛКИ В УКРАЇНУ
ВПОВНІ ОПЛАЧЕНІ
ВПОВНІ ГАРАНТОВАНІ
ФУТРО ЗІ ШТУЧНОЇ ШКІРИ $115.00
ДУЖЕ ВАРТІСНЕ НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК
ДУЖЕ ВЕЛИКИЙ ВИБІР
10 ХУСТОЧОК $60.00
5 ВОВНЯНИХ ХУСТОЧОК, в дрібні або великі квіти або турецькі взори і
5 ШОВКОВИХ ХУСТОЧОК
ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ $ 69.70
СПЕЦІЯЛЬНА КОМБІНАЦІЯ $186.00
НАДЗВИЧАЙНО ВАРТІСНА
3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ 100% вовна, 3½ ярди матеріялу на чоловічий одяг, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зимову сукенку, 100% вовна, 2 подвійні простирала на ліжко, 2 пошевки, 6 турецьких рушників.
СПЕЦІЯЛЬНА ПАЧКА Ч. 1
10 фунтів чистого свинського смальцю,
10 фунтів пшеничної муки,
10 фунтів рижу і 10
10 фунтів цукру.
БАГАТО БІЛЬШЕ ІНШИХ ЧУДОВИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ ПАЧОК
ЖАДАЙТЕ НАШИХ ДАРОВИХ ІЛЮСТРОВАНИХ КАТАЛОГІВ
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530
ДУЖЕ ВАЖНЕ
ВЖИВАНИЙ ОДЯГ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ ІЗ СССР
ЖАДАЙТЕ НАШОГО СПЕЦІЯЛЬНОГО БЮЛЕТЕНЮ.
МИ МАЄМО 24 РОКИ ДОСВІДУ В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ И МИ МАЄМО БАГАТО ТИСЯЧ ВДОВОЛЕНИХ КУСТОМЕРІВ.

Клопоти з релігією в СССР

Одна американська українка, яка була в Австралії на Евхаристійному Конгресі, стрінула в Мелборні колядака з Зарваниці, який їй росказав, як виглядає Зарваниця сьогодні. Кромі вістки про Зарваницю, авторка подає ще й інші вістки про релігійні відносини в СССР. Із статті „Мати Божа в Україні", надрукованої в філядельфійському щоденнику „Америка", передруковуємо деякі цікавіші частини. Ред.

„Ідіте в Україну,
Заходьте в кожну хату —
А чей вам там покажуть
Хоч тінь Його розпяту". П. Т.

* * *

— Я сам із Зарваниці, я там був дяком! Мій син цього року був у Зарваниці. В Зарваниці нічого нема, все большевики поницили. Церкву перемінили у шпихлір, а капличку із чудотворним джерельцем висадили динамітом. Та це нічого, — у Зарваниці є так, як було колись. Люди сотками проходять, босі ідуть із Поділля і Підгіря до Зарваниці на прощу. Цілими ночами на протязі літа сидять біля каплички, співають побожних пісень, світять свічки аж до самої Покрови. Навіть влада не може перешкодити, бо не можуть всіх арештувати, та й Сибіру вже люди не бояться, бо і там є Українці, вивезти всіх не можуть, бо хто буде в колгоспі працювати?

У Зарваниці дальше діються чуда, а найбільше чудо, це велика релігійність українського народу, не зважаючи на посилені релігійні переслідування і широко закроєну антирелігійну пропаганду та перевиховання. Усі подорожники підкреслюють, що церкви в Україні переповнені. На Великдень у Львові окупаційна влада зарядила робочий день. Та не тільки дорослі не послухали наказу, навіть шкільна молодь прийшла масово до церкви, так, що мусіли по них післати шкільні автобуси, щоб їх забрати з церкви. У цей день до Інтуриста прийшла рідня із маленькими вузликами із свяченим, щоб разом розговітись та „вільно" розплакатись. Сердешність із якою зустрічають наші рідні просто леґендарна, вона зворушує і найбільш спокійних людей.

— У Києві тільки одна церква відкрита, це Володимирівський Собор! — заливаючись сльозами розказувала старенька бабуня. — Усе нам забрали, все поницили. Михайлівський Собор розібрали, Софійську Лавру перемінили на антирелігійний музей. Успенський Собор знищили, а тут перед церквою влаштовують антирелігійні зборища...

І дійсно, на великий Володимирівський празник старенькі дідусі й бабуні на колінах припадали, лежали хрестом, молились, били поклони, а перед собором віче. Примітивно - просто викрикували атеїсти: „Де є Бог? Хто його бачив?"

Пригадується Голгофта й вигуки: „Як ти є Бог то зійди з Хреста!"

У неділю в Чернівцях переповнена церква. Чудово співає хор і вірні в церкві, тут вже багато дітей та дещо молодих.

Офіційні органи влади турбуються зростом релігійности. Цитуємо на підставі статті в совєтському часописі: п. з.

„Уніяти-покутники" та інші віруючі

„Секретар Івано-Франківського обкому КПУкраїни О. Чернов помістив на сторінках березневого числа „Комуніста України" за цей рік статтю: „Атеїстичне виховання трудящих", що кидає чимало нового світла на проблеми релігії та віруючих в Західній Україні і на засоби боротьби з релігією. Отож, не зважаючи на це, що, як пише Чернов, „партійні організації Івано-Франківської області в останні роки значно посилили свою діяльність по науково-атеїстичному вихованню населення" і то методами „переконування", що насправді є морально-особистим насильством — проблема релігії і далі пекуче актуальна.

„Нам доводиться мати справу не тільки з віруючими, які дотримуються православія, але й з віруючими-юніятами, в цьому числі з їх найбільш фанатично настроєними групами — так званими покутниками, а також з сектантами — єговістами, п'ятидесятниками, баптистами, адвентистами". Наче виправдуючись з неуспіхів, Чернов пише, мовляв: „це зумовлює складність релігійної обстановки". Цікаве його визнання, дотепер промовчуване, що в Західній Україні існує підпільна українська католицька Церква, при чому в ній є групи („покутники", тобто таємно діючі) бойово наставлених віруючих.

Наскільки актуальною є справа віруючих свідчить цей факт, що партійні органи останньо почали дуже активно цими справами займатися. З їх ініціятиви Івано-Франківський Відділ Наукового атеїзму Інституту філософії АН УРСР перевів „соціологічні дослідження" над „релігійними тенденціями" з метою „дальшого вдосконалення науково-атеїстичного виховання". Для цього, щоб „надати атеїстичній роботі більше цілеспрямованого, наступального характеру" при партійних комітетах області створені атеїстичні комісії. Розгорнулась широка акція для підготовки „кваліфікованих кадрів пропагандистів - атеїстів". Для них організують теоретичні семінарі в мережі партії. Четвертий рік працює „відділення наукового атеїзму при факультеті вечірнього університету марксизму-ленінізму. Івано-Франківського міськкому КПУкраїни". Його закінчило 180 осіб, 100 тепер „студіює". У 16 однорічних районних школах лекторів-атеїстів навчається близько 600 слухачів. У ряді районів створено „народні університети наукового атеїзму". До пропаґандивної роботи „залучено" понад 4,500 пропаґандистів-атеїстів. Для знищення „релігійної обрядности" уводиться „систему радянських свят та обрядів" — революційні свята, Свято врожаю, „Полонинська весна", свята трудових колективів, Серпа і Молота, на місце Різдва — Свято зими. З другого боку насильно „культові приміщення" використовуються для влаштування в них атеїстичних музеїв.

Уся ця наступальна кампанія (якій не може протиставитися ні Церква ні вірні, позбавлені організаційних можливостей) має всетаки „істотні недоліки", як каже Чернов. На першому місці стоїть формалізм цієї кампанії, тобто вона проводиться без будьякого переконання, а тільки під партійним тиском. Наслідок такий, що уся антирелігійна метушня насправді не має великого значення і тому партія час від часу вдається до засобу насильства супроти віруючих, зокрема неправославних, про що свідчать опубліковані на Заході документи про антицерковні практики в Литві, супроти баптистів тощо. Щождо „уніятів", то як каже Чернов, „до незаконної діяльности уніятів в ряді населених пунктів допускається примиренське ставлення з боку партійних і радянських органів". Над усуненням цього „партійні організації наполегливо працюють", інакше кажучи, разом з загальним загостренням курсу в Україні, загострився він також і на релігійному відтинку".

Виглядало б, що в наслідок такого натиску, релігійність повинна б зникнути. Та навіть у ліберальному американському тижневику „Таймс" знаходимо потвердження релігійного феномену в Україні. Тут при описі вакаційних можливостей на терені Совєтського Союзу сказано, що вакації можна перебути й у бабуні на селі, та це однак має свої небезпеки. Приїхав в Україну, до своєї матері, антирелігійний пропаґандист. Побожна мати використала його побут і в часі антирелігійних зборів охрестила своїх четверо внуків.

Я одержала подарунок з України. Молода дівчина Оксана, якої ми ніколи не бачили, бо народилася вона на Сибірі, вже по нашому виїзді передала медалик. — Це для моєї матері — казала вона, завісивши хлопцеві на шию.

Чи знала Оксана, що зворушила нас до сліз? Чи знає Оксана, що ми її ніколи не забудемо, що залишиться вона на завжди у наших серцях? Та й відвідувач, вихований серед американського добробуту, виїхав зі Львова „голий та босий" — залишивши все, що міг із себе зняти, з глибокою постановою ніколи не забувати про своїх молодих друзів.

14-тий конґрес українського студенства Канади

Від понеділка 27-го серпня до середи 30 серпня у Торонтському університеті відбувся 14-тий конґрес Союзу Українського Студенства Канади, завершений виборами національної екзекутиви, в склад якої входять: Юрій Дашко — голова; Віра Юзик — заступник голови на захід; Данило Садовий — заступник голови на схід; Ліда Гнатків — протокольний секретар; Галина Гриць — кореспонденційний секретар; Володимир Петришин — скарбник; Марта Олійник — культурний референт; Ліда Кухаришин — голова конференції; Володимир Купловський — референт студентських справ; Мирослав Шкандрій — редактор газети „Студент"; Андрій Семотюк — кол. голова, та контрольна комісія, в склад якої входять Наталка Хом'як, Геня Керик і Мирон Спольський.

На конґресі було 29 делеґатів та 75 гостей. Основними питаннями конґресу були: проблеми багатокультурности в Канаді; суспільно-громадський розвиток та проблема відчуження студентства.

В справі багатокультурности, де були висунуті дві концепції — одна марксистська, друга клясична — панелісти погодилися на тому, що уряд повинен уділяти фонди етнічним групам в цілості, а не винагороджувати окремі етнічні групи, як тепер.

В понеділок пополудні відбулася цікава й важлива дискусія на тему „Суспільно-громадський розвиток та роля українського студенства". Обоє панелістів — Ігор Старак та Мирослав Трач — розповіли учасникам конґресу про свої проблеми та переживання у вишколі професійних суспільно-громадських працівників та організації індійців при провінційному уряді Онтаріо та федеральному уряді США. Ця дискусія була корисною у надаванні певного напряму праці, намічений на цей рік.

У вівторок Конґрес зосередив свою увагу на введення української однотижневої програми в Сі-Бі-Сі та телевізії, пов'язаного з цією справою. Після обіду учасники конґресу зустрілися з директором англомовних програм Сі-Бі-Сі, який відповів, що він не має наміру допустити українські програми до Сі-Бі-Сі. Його відповіді обурили присутніх учасників конґресу. Пізніше звернення до англомовного щоденника „Глоб енд Мейл", що гостро виступає проти політики багатокультурности, теж, на жаль, лишилося без позитивних наслідків.

У середу під час дискусій над дальшою працею СУСК було рішено зосередити працю організації над системою масової інформації канадського населення про українсько-канадську культуру та ситуацію в Україні, вживаючи більше тиску на різні органи інформації канадського населення. Необхідно також увійти у ближчі стосунки із другими етнічними групами Канади, та звернутися до урядової нововибраної Ради багатокультурности. Іншими рішеннями конґресу були: закінчення списку всіх українських-канадських мистців; організація конґресу українсько-канадської молоді та студентства у співпраці з другими організаціями молоді; створення місцевих студентських клюбів для активізації студентської місцевої молоді тощо. У зв'язку з недавніми арештами професорів та студентів Львівського університету СУСК вирішив видати і поширити петицію між канадськими професорами та студентами із закликом і вимогою якнайшвидшого звільнення арештованих та повернення їх на попередні становища. Також вирішено організувати панель визначних північно-американських академіків в справі арештованих в Україні.

Під час дискусій учасники конґресу торкалися питання визвольної боротьби інших народів — нпр. Ірляндії, Квебеку, Мозамбіку, та інших.

СУСК складається із 22-ох клюбів і є найбільш активним студентським союзом у західному світі та найбільш активною студентською організацією Канади.

Відбулася нарада в справі другого світового конґресу вільних українців

У днях 28 і 29 серпня 1973 р. відбулася в Торонті чергова нарада підготовчого комітету другого Конґресу СКВУ. В нараді взяли участь: о. прелат д-р В. Кушнір — голова, Й. Лисогір — заст. голови, які проводили нарадою, ред. І. Білинський і М. Плавюк— секретарі ВПреосв. Митрополит Максим (Германюк), проф. д-р П. Кондра, проф. д-р Б. Гнатюк, проф. д-р М. Стахів і мгр. І. Іванчук.

Після відкриття і приняття порядку нарад звітували: голова програмової комісії І. Білинський і голова організаційної комісії, М. Плавюк, про дотеперішню діяльність і плян праці на майбутнє.

Обговорено та ще раз уточнено програму II Конґресу СКВУ.

Безпосередньо перед II Конґресом відбудеться в Оттаві у вівторок, 30 жовтня ц.р., пленарна сесія секретаріяту СКВУ. В середу, 31 жовтня, відбудеться в Оттаві заходом українських федеральних парляментаристів під проводом сенатора д-р П. Юзика гостина секретаріяту СКВУ для амбасадорів країн українських поселень, представників канадського федерального уряду, канадських політичних партій, як також представників преси, радія і телевізії. Постановлено також відбути в Оттаві того ж самого дня пресову конференцію в справі II-го Конґресу СКВУ.

У четвер, 1 листопада, представники Секретаріяту СКВУ відвідають уряд провінції Онтаріо та міський торонтський уряд, який з нагоди відкриття II-го Конґресу СКВУ проголосить в Торонті день 1 листопада ц.р. „Українським днем".

Святкове відкриття II-го Конґресу СКВУ відбудеться в Торонті в четвер, 1 листопада, о 7-ій год. увечорі, в готелі „Фор Сізонс — Шератон Готель" (вул. Квін Захід ч. 123), де будуть проходити всі наради Конґресу, від четверга до суботи (1-3 листопада). У святковому відкритті Конґресу візьме участь міністер федерального уряду для справ багатокультурности, дост. д-р Ст. Гайдаш. Почесними гістьми Конґресу будуть ВПреосв. Владики Українських Церков, генерали колишніх українських військових формацій, представники українського політичного світу, члени українських ветеранських організацій та організацій української молоді, які на відкриття II-го Конґресу відбудуть святковий апель, щоб у той спосіб відзначити 55-ті роковини Листопадового Зриву в 1918 р.

Як уже було згадано в попередньому повідомленні підготовчого комітету, на пленумі Конґресу будуть виголошені дві основні доповіді:

1. У п'ятницю, 2 листопада, доповідь проф. І. Вовчука з Нью Йорку на тему: „Положення в Україні і завдання української національної спільноти в вільному світі",

2. в суботу, 3 листопада, доповідь адвоката П. Саварина з Едмонтону, на тему: „Методи збереження української національної субстанції і розвиток культурно-суспільного життя українців у країнах їхнього поселення".

Після цих доповідей учасники Конґресу працюватимуть у студійних семінарах, на яких будуть виголошені коротші доповняючі доповіді на актуальні проблеми нашого національного життя в Україні, в країнах поза залізною куртиною та в країнах нашого поселення в вільному світі. Після цих доповідей буде дискусія.

У суботу, 3 листопада, о

(закінчення на стор. 6.)

ЛЕГКИЙ ВИБІР

Смачний смак виявляє безсумнівно, що це є Сіґрам

Seagram's
FIVE STAR
Canada's largest-selling rye whisky.
Blended and bottled by Joseph E. Seagram & Sons, Ltd., Waterloo, Ont.

Горілка з жита, що її найбільше продають у Канаді

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

На спомин бл. пам'яті Мирона Дачія

Дня 3-го вересня 1973-го року рознеслася по цілім Ванкувері страшна і дуже пригноблююча вістка: невмолима смерть одним помахом своєї коси вирвала з нашого середовища, на 28-му році його життя, гарного і милого молодця, Мирона Дачія. Смерть прийшла до нього несподівано, під час праці на півночі, у далекому Принс Руперті, Бр. К. Серцева атака перервала нитку його молодого життя.

Кожного, хто його знав, ця вістка потрясла до глибини душі. Що вже й говорити про його нещасну матір, для якої вістка про смерть її улюбленого сина була такою болючою, що немає слів, щоб той біль описати.

Бл. пам'яті Мирон, був сином Галини й Романа Дачіїв. Народився він 1945-го року в Чехо-Словаччині. До Канади він приїхав з батьками, які й поселилися настало у Ванкувері. Тут покінчив він середню школу та Університет Британської Колюмбії — студіював мікробіологію. Після закінчення університету дістав державну працю у Принс Руперт. Тут і застала його смерть. Полишив він у горі: свою матір і хворого батька, що лежить у шпиталі; рідного брата Ярослава та іншу свою близьку родину. Тіло його перевезено до Ванкуверу. Похорон відбувся у п'ятницю, 7-го вересня 1973-го року. Урочистою Службою Божою й панахидою в церкві св. Покрови запечатано навіки домовину нашого дорогого Мирона. З церкви тіло його відпроваджено, на вічний спочинок, на цвинтар.

Останній акт похорону довершив о. А. Головайчук ЧСВВ, а по відспіванні „Вічная пам'ять", останнє прощальне слово сказав п. Іван Станько, який зазначив, що покійний Мирон був доброю дитиною, сильно прив'язаний до своїх батьків, до своєї Церкви та до свого народу.

Після похорону у залі УНО відбулися скромні поминки по бл. пам'яті Миронові, де зійшлися всі близькі, знайомі й приятелі, щоб потішити його зболілу матір, брата Ярослава та всю його близьку родину. Щоб увіковічнити пам'ять небіжчика, добровільно зібрано 56 долярів. З цього 30 дол. призначено на Служби Божі у церкві св. Сергія і Вакха у Римі за душу покійного. На українську католицьку пресу, „Українські Вісті" та „Мету" призначено по 13 дол. На кінець п-і О. Ільницька, сестра п-і Дачій, сердешно подякувала усім присутнім за слова потіхи і розради для них, у такому великому горі. За жертву щиро дякуємо, а покійному Миронові — вічна пам'ять.

Підвишка цін за кліші („кат-и")

У зв'язку із загальною підвишкою цін теж клішарні, що виготовляють кліші („кат-и") для „Українських Вістей", підвищили ціни за виготовлення кліш. Звичайна кліша, що її вживається при згадках про померлих, ювілеях ітд. розміром 2x2½ цаля, коштує тепер 8.50 долярів. Більші кліші коштують відповідно більше.

Пишемо цю завважу для тих, що присилають дописи та гроші на покриття коштів виготовлення кліші та пресовий фонд.

Адміністрація „Українських Вістей"

На свіжу могилу бл. пам'яті Якова Стратійчука

Бл. пам'яті Яків Стратійчук відійшов у вічність після довгої недуги 19-го серпня 1973-го року в шпиталі Йорк Юніон, на 83-ому році життя.

Покійний народився в Пеличі, Борщівського повіту, в Західній Україні четвертого березня, 1890-го року від батьків Дмитра та Олени з роду Веретяних. Ще хлопцем в 1902-му році він приїхав з матір'ю до Йорктону, щоб жити з батьком, який еміґрував до Канади в 1900-му році та почав господарювати на фармі в окрузі Канори.

Я. Стратійчук працював два сезони на залізниці Сі-Ен-Ар, а 1907-му році пішов на фарму (гомстед) на північ від Бюканану. В 1910-му році Яків повернувся до школи, а в 1915-му у Ріджайні він стає кваліфікованим учителем, одним з перших учителів українського походження в Саскачевані. 15-го липня 1912-го року він одружується з Марією Охітвою.

В 1916-му році Я. Стратійчук починає працювати в Канадському Комерційному Банку в Канорі та Кемсак. І тут він був першим українцем, що працював у банку. Покійний пішов у

бл. п. Яків Стратійчук

відставку у 1951-му році але працював влітку до 1966-го року.

Я. Стратійчук активно працював в українських католицьких організаціях: був одним з основників Брацтва Українців-Католиків та цілих 10 років був його головою; був 15 років директором Саскачеванської Запомогового Братства св. Миколая.

З 1964-го року Стратійчуки поселилися в Йорктоні.

Небіжчик залишив у глибокому смутку: свою дружину Марію з роду Охітва, її матір Олену, три доньки — Галю Ґунчак, Славку Шебець та Зорю Лисишин; братів — Николу, Івана, Григорія та Михайла; сестру Анну з Едмонтону. Двоє інших братів Стефан та Василь померли раніше.

Домовину покійного несли рідні його брати Іван, Никола та Михайло, Павло та Михайло Охітви та Йосиф Новаковський.

Панахиду відслужили о. М. Кучмяк ЧНІ та о. А. Музика ЧНІ. Тлінні останки покійного були зложені на цвинтарі в Канорі.

З нагоди похорону передано на „УВ" 10 дол., та заплачено за клішу. За жерву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Над свіжою могилою п-і Антонії Жук

„Мати, наша мати,
Звідки тебе взяти?
Та з якої доріженьки
Тебе виглядати?"

По довгій недузі, дня 27-го липня 1973-го року упокоїлася в Бозі в пісриверському шпиталі бл. п. Антонія Жук. Покійна народилася 9-го лютого 1896-го року в селі Винятинці, Заліщицького повіту, на нашім любім, прекраснім Поділлі галицької України.

бл. п. Антонія Жук

До Канади покійна Антонія приїхала в 1913-му році, до своїх рідних, що жили в Аррані, Саскачеван. Того самого року вона вийшла заміж за Василя Нагнибіду, теж в Аррані, з яким прожила 37 років. Вони фармували й привели на світ 14 дітей, з яких п'ятеро померли, а з дев'яти, що лишилися — чотири дочки і п'ять синів — тепер усі одружені. Покійна залишила теж 33-оє внуків і сім правнуків.

Походила Антонія з роду Левандовських. Батько її звався Андрієм, а мати Василиною з роду Мартинюків. Покійна Антонія прожила вдовою чотири роки, після чого одружилася вдруге в 1950-му році, 29-го грудня з удівцем Іваном Жуком. То сталося в Спіріт Рівер в Алберті. Вдівець Іван Жук теж мав дві дочки і одного сина. Спочатку вони фармарували 15 літ у Кситуані в Алберті, а потім переїхали до СпірітРіверу, де й прожили в згоді та злагоді ще вісім років.

3-го серпня небіжку привезли з Піс Ріверу до нашої гарної української католицької церкви до Райкрофту, де о. 8-й годині о. П. Шиндюк з дяками та вірними відправив панахиду. 4-го серпня перед полуднем о. П. Шиндюк відслужив заупокійну Службу Божу. Домовину несли п'ятеро синів та син її чоловіка до критого чорного авта, і ми всі повагом поїхали за ним, з молитвою на устах і думками, що незадовго і мене, і вас і інших отак теж повезуть на вічний спочинок. Похорон був величавий. Домовина небіжки була гарна, й поховали її на цвинтарі близько містечка Спіріт Рівер, при дорозі.

Покійна була релігійна і старалась, щоб у церкві був лад і порядок. Служби Божої ніколи не пропускала, помагала співати тим, що співали з дяками та часто приступала до святих Тайн.

Дуже тяжко прощати на віки дружину, маму, бабуню та прабабуню. Покійна Антонія лишила ще рідну сестру Марину Статкевич у Британській Колюмбії.

Антоніє! Церква сумує
без тебе.
Муж і діти плачуть,
Що вже тебе між живими
В церкві не побачуть.

Устань, мамо найдорожча,
Ми тебе любили!
Ні, не встану більше, діти,
Бо не маю сили.

Мамо наша, мамо мила,
Ми ж тебе кохали,
Ми прийшли вас відвідати,
А ви уже спали.

Два місяці проминає,
Як ти нас лишила.
І що ж нам тепер осталось?
Лиш твоя могила.

Чи не тяжко, матусенько,
Тобі там лежати?

(продовження на стор. 8.)

Якщо ви бажаєте, щоб наша країна стала й вашою, ми допоможемо вам в той спосіб, що ми триматимемо Іміграційні Центри Канади відкритими вечорами та по суботам аж до півночі 15 жовтня 1973 р.

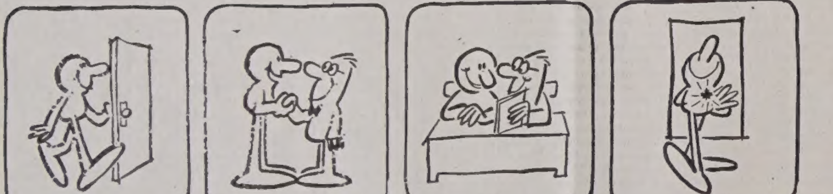

Уявімо собі, що Ви прибули в нашу країну до 30 листопада 1972 року та залишилися тут або як відвідувач, або ж без легального на те статуса. Ви можете внести своє прохання про дозвіл на постійне місце перебування в Канаді на підставі дуже пом'якшених правил на протязі 60 днів відстрочки, аж до півночі 15 жовтня.

Якщо Ви ведете успішний образ життя в Канаді, Ви скоріше всього відповідаєте вимогам, які очікуються від осілих імігрантів. Якщо Ви внесете своє прохання до півночі 15 жовтня, Вас не покарають за те, що Ви прибули сюди або ж залишилися тут нелегально. І навіть якщо Ваше прохання буде відкинуте, Ви все ще зможете звернутися до спеціяльної ради, яка розглядає такого роду справи. Але після півночі 15 жовтня Ви не зможете отримати статуса осілого імігранта на час свого перебування в Канаді, як також не зможете подати прохання про те, щоб Вам було дозволено тут залишитися. Ми хочемо допомогти Вам до того, як це з Вами станеться.

Чи згодні Ви піти нам назустріч? Ми триматимемо навіть Канадські Іміграційні Центри відкритими, щоб Ви змогли внести своє прохання (в буденні дні — від 8 години ранку до 8 години вечора, по суботам — від 9 години ранку до 5 години після обіду, а в понеділок 15 жовтня Іміграційні Центри будуть відкриті аж до кінцевого реченця, тобто до півночі). Ви можете зайти в такий центр в любий час, дістати матеріял, який дасть Вам необхідні відомості, і ніхто не буде задавати Вам жодних питань.

Ми запрошуємо Вас стати громадянином нашої країни.

За дальшими інформаціями телефонуйте, пишіть або відвідайте найближчий до Вас Канадський Іміграційний Центр або ж, якщо такого біля Вас нема, найближчий Канадський Центр Праці („Канада Менпауер Сентр") — послуги працівників Іміграційних Центрів безкоштовні.

Іміграційні Центри Канади відкриті в буденні дні від 8 години ранку до 8 години вечора, по суботам — від 9 години ранку до 5 години після обіду, а в понеділок 15 жовтня — від 8 години ранку до півночі.

МІНІСТЕРСТВО РОБОЧОЇ СИЛИ ТА ІМІГРАЦІЇ
(MANPOWER AND IMMIGRATION)

Роберт Андрас, Міністр

Manpower and Immigration — Robert Andras, Minister
Main-d'œuvre et Immigration — Robert Andras, ministre

Відбулася нарада СКВУ...

(закінчення з стор. 5.)

7-ій год. увечорі, в готелі, де відбуватиметься II-ий Конґрес, у найбільшій бенкетовій залі Торонта („Гренд Балрум" на 1800 місць) відбудеться конґресовий бенкет.

У неділю, 4 листопада, о 12-ій год. полудня, в найбільшій залі Торонта „Мейпл Ліф Гарденс" (16,000 місць), відбудеться на закінчення II-го Конґресу СКВУ всенародня маніфестація. До участи в маніфестації запрошено: Верховного Архиєпископа Йосифа, Голову Помісної Української Католицької Церкви, Владик Української Православної і Української Католицької Церкви, представників Євангельських Церков, представників федерального, провінційного та муніципального урядів і представників українського політичного світу. Головним доповідачем на маніфестації буде Дж. Діфенбейкер, голова міжнародньої комісії оборони прав людини. У мистецькій частині маніфестації виступлять Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка з Дітройту та хорові й танцювальні ансамблі молодечих організацій МУНО, ОДУМ і СУМ з Торонта.

На голов поодиноких конґресових комісій намічено: 1. верифікаційна — мін. Ю. Ревай; 2. статутова — д-р Ю. Пелех; 3. фінансово-бюджетова — проф. д-р Б. Гнатюк; 4. резолюційна — ред. А. Драган; 5. пресово-інформаційна — ред. В. Солонинка.

Розглянено та прийнято останній проєкт зміненого статуту СКВУ.

Учасники наради приняли до відома фінансовий звіт канцелярії Організаційної Комісії в Торонті та схвалили дотеперішню діяльність фінансової підкомісії в Торонті, що працює під проводом д-ра О. Бойка. Вона досі зібрала на організаційні потреби II-го Конґресу з одержаних датків і прибутків з відбутих імпрез понад 12,000.00 дол. (в тому 5,020.00 дол., як датки від 6-ти українських Кредитових Спілок в Торонті) та 10,000.00 дол. урядових дотацій, разом понад 22,000.00 дол. Одначе ця квота становить заледве 25% запланованих фінансовою підкомісією в бюджеті II-го Конґресу найконечніших видатків, разом на суму 100,000.00 дол.

У зв'язку з цим представники КУК у Вінніпезі і УККА в Нью Йорку повідомили учасників наради Підготовчого Комітету про започаткування на терені Канади й США збірки на організаційний фонд II-го Конґресу СКВУ.

Підготовчий Комітет розглянув проєкт УГПЦеркви в Канаді створення Ради Українських Християнських Церков. Постановлено передати згаданий проєкт Верховному Архиєпископові Йосифові, Голові Синоду УКЦеркви і представникам Українських Євангельських Церков та поробити потрібні заходи, щоб позитивно зреалізувати згаданий проєкт УГПЦеркви в Канаді.

У другій половині вересня ц.р. відбудуться в Нью Йорку чергові наради програмової комісії, щоб м.і. остаточно оформити тексти, маніфесту II-го Конґресу СКВУ до українського народу в Україні й в країнах поза залізною куртиною та звернення II-го Конґресу СКВУ до українців у вільному світі.

Чергову нараду Підготовчого Комітету намічено на початок жовтня ц.р.

ЗА ГЕНЕЗАРЕТСЬКИМ ОЗЕРОМ ПРОСТЯГАЄТЬСЯ ВИСОЧИНА ҐОЛЯН, ЩО КОЛИСЬ НАЛЕЖАЛА до Сирії, а після 1967 року належить до Ізраїля. Ізраїль побудував на своєму боці окопи, в яких постійно стояла сторожа, що дивилася, чи сирійці або арабські терористи не вдираються на ізраїльську територію. Тепер на височині Ґолян ведуться затяжні бої між сирійськими та ізраїльськими військами.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

(закінчення з стор. 2.)

їхав до Ізраїлю, де є представником великої фабрики елевейторів. Я не старався переконувати його відносно його становища до віри, але запитався його, чи, як його дружина приведе на світ дитину, він буде посилати її до божниці, чи ні. Він відповів, що думає, що буде, бо це одиноке місце, де дитина може навчитися історії жидівського народу". Але ж там моляться — закинув я. „Власне я хочу, щоб моя дитина молилася й виконувала всі релігійні практики" — відповів він. „Ну, а як тоді буде з вами?" — запитався я знову. „Мабуть і я тоді почну знову заховувати всі приписи нашої релігії" — відповів він задумано. На тому наша розмова закінчилася. Але таких, як цей молодий жид, що я його стрінув, є в Ізраїлі більше. Очевидно, що там є й чимало таки повних атеїстів, але навіть ті зберігають жидівські звичаї, бо це зв'язане з жидівською традицією та історією.

Дещо інакшої думки був один молодий мешканець „кіббуцц-у", вже роджений в „кіббуцц-і". Я зустрівся з ним у Тиверіяді, зайшов з ним у розмову й згадав, що деякі старші — ліберальні — жиди нарікають на Господа Бога, що Він дозволяє переслідувати свій „вибраний" нарід. Казав мені один із них: „Гарно нас Господь Бог вибрав, як нас у кожній країні переслідують і мордують". А молодий жид із „кіббуцц-у" відповів мені так: „Так, то правда, що нас скрізь переслідують. Але нас вибрав Господь Бог не на те, щоб нам добре поводилося й щоб ми панували. Господь Бог вибрав нас на те, щоб ми сповнили певне завдання; передали всім народам віру в правдивого Бога. Й те ми зробили. Господь ніде не сказав, що нас не будуть переслідувати та нищити. Адже навіть і вибрані Христом Апостоли, як мені відомо, всі погинули смертю мучеників. А вони ж були вибрані Христом і були вибрані на те, щоб рознесли по світі Христову науку. Й те вони зробили. Ми, жидівський нарід, мали інше завдання й ми його теж виконали на протязі історії. А справа нашого існування та нашої держави залежить від нас, як ми до неї поставимося й як будемо за неї боротися". Так розуміють справи „вибрання" молоді жиди, вроджені в Ізраїлі.

Крім „кіббуцц-ів" є в Ізраїлі теж деяка кількість індивідуальних сільських господарств. У часі відвідування місцевости Сефоріс, біля Назарету, де за традицією, мала народитися св. Анна мати Богоматері, я бачив кілька досить великих запущених господарських будинків із таким же запущеним обійстям. Я запитався свого шофера Джорджа, з яким я туди їхав, що то є. Він відповів, що тут живуть звичайні жидівські хлібороби. Вони мають власну землю, яку самі обробляють, але штучні навози, насіння та сільськогосподарське знадіб'я мусять купувати через „кіббуцц-и", через які теж мусять продавати свої продукти. „Їхнє ціле господарство так виглядає, як їхнє обійстя" — закінчив своє пояснення Джордж. Зате в „кіббуцц-ах" скрізь взірцевий порядок і чистота, бо там для вдержування порядку є призначені окремі люде.

„Кіббуцц-ів" найбільше в Галилеї, зокрема в околицях Генезаретського озера, де земля дуже врожайна й де „кіббуцц-и" виростають найкраще збіжжя.

Головним містом у цій околиці є давне римське місто Тиверіяда, до якого, після відвідин гори Тавор, ми якраз наближалися.

УКРАЇНЦІ СЕРЕД ПАПУАНЦІВ НОВОЇ ҐВІНЕЇ

о. Ігор

Примітка редакції: Нова Ґвінея — другий по величині острів земної кулі. Територія її становить 312,000 квадратових миль, на якій живе близько 3,000,000 населення. Воно складається з маланезців, негритів та папуанців. Деякі з них ще полюють за людськими головами та практикують людоїдство. Територія Нової Ґвінеї покрита тропічними джунглями та хребтами великих гір.

Західня частина Нової Ґвінеї, що була перед тим колонією Голляндії, приєдналась до Індонезії, а східня частина залишилася під опікою уряду Австралії.

Нижче починаємо друкувати враження з подорожі до Нової Ґвінеї українського священика з Австралії о. Ігора Ш. Ред.

* * *

При кінці червня 1971-го року я відбув кількатижневу подорож до папуанців Нової Ґвінеї. Головною метою подорожі було оглянути цю казкову країну та переконатися, скільки там живе українців, що силою обставин, стали парафіянами нашої церкви в Бризбені.

Мені як священикові було вигідно пускатися в цю дорогу, бо 14 владик із місійних дієцезій ПНҐ (так буду скорочувати назву цієї країни) заявили мені листовно, що радо вітатимуть мене. І справді вони більш як сердешно зустріли мене й, за їхньою допомогою, мені пощастило побувати там, куди звичайному смертному не було ніякого доступу. До деяких місць можна дістатися тільки місійними літаками чи човнами, не було готелів, і можна було ночувати тільки в місійних станицях манастирях, куди не кожний мав доступ.

Я не був першим українцем у ПНҐ, тому не „відкриваю Америки". Були там наші брати понад сто років тому, а дехто й відносно недавно, як наприклад д-р Р. Микитович. Я обмежуся описом тільки тих українців, яких я особисто зустрів в часі подорожі, або про яких чув від інших у тому порядку, в якому відбувалася подорож.

Порт Морсбі

(вимовляється Мосбі)

Виїхав я з Кенсу у вівторок, 29-го червня. Перша зупинка для всіх є порт Морсбі, столиця ПНҐ. Треба спеціяльного дозволу з Канбери, щоб приїхати сюди, а також вимагають зворотного квитка, бо Австралія боронить ПНҐ від небажаних гостей.

Малий літак з Кенсу більше двох годин летить над пресиніми водами Коралевого моря. З Кенсу до Марсбі недалеко, прямою дорогою всього 523 милі. Малий літак посувається повільно й досить низько, тому подорожній, що сидить біля вікна, може насолоджуватися таким чудом світу як Бар'ер риф, що складається з нагромаджень коралів, які творять великі підводні острови, які нібито усміхаються до вас презрізними кольорами веселки. Коли вам колись доведеться їхати в ті сторони, то не пхайте носа в газету чи книжку і не спіть, але сядьте собі біля вікна й дивіться на красу природи довкола, бо такої ніде більше немає, хіба що перед портом Морсбі, де теж є такі підводні коралові острови.

Порт Морсбі лежить на горбах, має прегарні затоки, пляжі та велику пристань. Летовище мале, спека, повітря сповнене димом і натовп людей. Таксівкою їду до палати владики, везе мене водій-тубілець дуже послужний. Відразу кидається в очі велике число тубільців, що покинувши рідні села, й переселилися до міста на працю. Катедра Божої Матері помітно виділяється, як своєю вежею, так і внутрішнім устаткуванням. Архиєпископ Копас збудував і влаштував її в тубільному стилі.

Замешкав я в домі черців-братів зразу ж коло катедри, де мене дуже сердечно вітали, а Владика відразу дав дозвіл мені, як священикові, правити Богослуження, сповідати та виконувати всі інші священичі обов'язки на його території. То дуже важливе для мандруючого священика, тим більше тут, де так багато дієцезій. Тут між єпископами є угода, що коли один з них дасть духовні власти священикові, то він їх матиме на цілій території ПНҐ. Таким чином владика з порту Марсбі відразу зробив мені велику послугу.

В катедрі я правив служби Божі і сповідав. На моїх богослуженнях були також інші священики, семінаристи і сам владика, хоч він, звичайно правив службу Божу першим, зразу по п'ятій годині ранку.

Першим земляком, з яким мені довелося зустрінутись, був суддя мґр. О. Престашевський. Колись він жив у Мельборні. Тепер він займає високе й гарне становище в ПНҐ. Він працює у відділі оформлення законів, ухвалених парляментом. Він має окреме бюро, канцелярію та секретарку. Всі схвалені парляментом закони проходять через його руки, він їх заносить у відповідні книги і вони стають основою юридичного життя ПНҐ. Пан Олександер одружений з дружиною Ґертрудою. Вони мають троє дітей — двоє хлопців, Андрія та Мартина та доньку-черницю, яку я пізніше зустрів в околиці Айтепі. Родина Престашевських мешкає на передмісті Бороко, кілька миль від центру міста, в найманому державному апартаменті. Вони прийняли мене гостинно, справді по-панському.

В Марсбі, також у домі Престашевських, я познайомився з другим земляком, Богданом Боднаруком з Сиднею, який працює в податковому уряді, теж на добрій посаді. Оба, Престашевський і Боднарук — члени Православної церкви.

Престашевські показали мені місто, возили мене скрізь автом, відбули цілоденну прогулянку в недалекі гори, водили мене до військового кладовища Бомана, показували електрівню на річці Лялькоі, водопади, плянтації ґумових дерев... Без їхньої, справді української гостинности, я не міг би того всього бачити.

Також слід згадати, що О. Престашевський уміло заступає українські справи у ПНҐ. Прикладом цього може бути його лист до редакції щоденника „Папуа-Н'юґіні Пост Кур'єр", під заголовком „Миклуха Маклай мав зв'язок з Україною". У цьому листі він пояснює, що часопис подав невірні відомості з нагоди сторіччя прибуття Миклухи Маклая до Маданґу, що цей славний мандрівник був українцем, а не москалем, як подавала газета. Копію цього листа я привіз з собою.

Коли наш суддя не мав часу, я ходив по місті сам: був у залі нарад парляменту ПНҐ у музеї, у більших крамницях, головно в тих, де продаються вироби тубільців, був на пошті з її філателістичним відділом, їздив до Бомани, де є духовна семінарія для майбутніх священиків-тубільців.

Мав я ще нагоду бачити похорон сестри черниці-тубілки, що померла в наслідок автомобільного нещасливого випадку. На похороні мав нагоду зустрінутися з численними священиками та черницями, як білими, так і тубільцями. Там уперше я побачив ті славні татуйовані обличчя й тіла тубільців, їхні продіравлені вуха й носи, в які вони встромляють різні прикраси під час їхніх зборів „сінґсінґ" та інших парадних виступів.

Гостинні Престашевські привітали мене першого дня в Морсбі, гостили мене й так же ласкаво провели мене в дальшу подорож. Хай їм Бог заплатить за їхнє добре серце.

Заява українських канадських професорів

У СПРАВІ ГАРВАРДСЬКОГО ЦЕНТРУ УКРАЇНОЗНАВЧИХ СТУДІЙ

Нижчепідписані, українці професори канадських університетів, уважають своїм обов'язком зайняти прилюдно становище до пресової полеміки, що в останніх місяцях розгорнулася довкола Гарвардського Центру українознавчих студій.

1) В першу чергу хочемо ствердити, що в науковій дискусії не може бути місця для анонімів чи криптонімів. Це зокрема відноситься до статті якогось „Ляїка", п.з. „Перші багатонадійні відсотки від капіталу вложеного в гарвардські катедри" в **Новому Шляху** (Вінніпеґ, 26. 5. 1973), в якій наукові арґументи перемішані з особистими напастями й інсинуаціями проти д-ра Ореста Субтельного й інших українських науковців, яких погляди „Ляїкові" не подобаються.

2) Вважаємо, що в науці нема бездискусійних справ, крім визнання правди як основного критерія в наукових дослідах. Це відноситься і до суперечливих проблем української історії. Можна, а іноді треба, оспорювати погляди окремих українських істориків, але це слід робити пристойно, безпристрасно і зі знанням справи, без очорнювання авторів оспорюваних поглядів і без відклику до емоцій широкої, нефахової публіки.

3) Ми, що наша професійна праця проходить у канадському академічному середовищі, добре свідомі того, яка велетенська відповідальність спочиває на українських науковцях у країнах розсіяння; вони покликані, кажучи популярно, „нести у світ правду про Україну". Але для того, щоб українська наука могла хоч частково виконати це завдання — вона мусить бути справжньою наукою, а не прикрашеним патріотичними фразами дилетантством, яке серед науковців-неукраїнців зустрічається з заслуженим глумом.

4) Найважливішою передумовою для розвитку української науки є забезпечення інтелектуальної свободи для дослідів і творчих шукань, для вислову суперечливих і „непопулярних" думок. Тільки дійсно вільна й повноцінна українська наука в вільному світі зуміє успішно протиставитися невільній, скованій науці в підсовєтській Україні і здобувати для себе визнання в академічних колах країн поселення. Тому ми глибоко стурбовані тенденціями до заведення в нашому збірному житті примусового конформізму, який не допускає спокійної й речевої дискусії над науковими проблемами. Такі тенденції, навіть коли вони виступають під суперпатріотичними гаслами, на ділі суперечать українським національним інтересам.

5) Вважаємо, що діяльність Гарвардського Центру українознавчих студій, як і всякої публічної установи, підлягає прилюдному обговоренню і критиці. Українська громадськість, яка своїми пожертвами причинилася до постання Центру, повинна отримувати вичерпні інформації про його діяльність і його правний та фінансовий стан. Але в той же час висловлюємо наше негодування тим особам і групам, які під різними претекстами поширюють тривожні вістки про Гарвардський Центр, а то й злобні й безвідповідальні суґестії на адресу його керівництва.

6) Бажаємо накінець зробити три ствердження. Поперше, розглядаємо постання Гарвардського Центру українознавчих студій як подію історичного значення та велике культурне надбання нашої спільноти. Разом з цим, Центр, як і всяке людське діло, може мати певні недоліки. Змагаючи до їх виправлення, треба до цього підходити речево й тактовно, так щоб ні в чому не пошкодити самій установі. Подруге, передумовою успішної діяльности Гарвардського Центру, як установи, що входить у систему провідного американського університету, є його відмежування від усякого політиканства та партійних розгривок, які до науки не мають ніякого відношення. Потрете, слід пам'ятати, що наукова праця згідно зі своєю специфікою розрахована на довшу мету й від неї часто не можна чекати негайних, видимих результатів. Ми переконані, що Гарвардський Центр принесе благодатні плоди для українського народу не тільки в розсіянні, але й на рідних землях. Однак цим плодам треба дати змогу розвинутися й дозріти, а для цього треба років спокійної, наполегливої праці. Тому закликаємо громадянство не піддаватися відрухам нетерпеливости, надалі давати Гарвардському Центрові українознавчих студій моральну й матеріяльну підтримку, а його керівництву та співробітникам не відмовляти в довір'ї, на яке вони заслуговують.

Вересень 1973

Олександер Баран
Відділ історії
Манітобський університет
Вінніпеґ, Манітоба

Юрій Борис
Відділ політичних наук
Калґарський університет
Калґари, Алберта

Богдан Боцюрків
Відділ політичних наук
Карльтон університет
Оттава, Онтаріо

Петро Воробій
Відділ економіки
Саскачеванський університет у Ріджайні
Ріджайна, Саскачеван

Олег Ґерус
Відділ історії
Манітобський університет
Вінніпеґ, Манітоба

Всеволод Ісаїв
Відділ соціології
Торонтський університет
Торонто, Онтаріо

Манолій Лупул
Відділ основ педагогіки
Албертський університет
Едмонтон, Алберта

Юрій Луцький
Відділ слов'яназнавства
Торонтський університет
Торонто, Онтаріо

Петро Потічний
Відділ політичних наук
МекМастер університет
Гамільтон, Онтаріо

Ярослав Розумний
Відділ слов'янознавства
Манітобський університет
Вінніпеґ, Манітоба

Іван Лисяк-Рудницький
Відділ історії
Албертських університет
Едмонтон, Алберта

Роман Сербин
Відділ історії
Квебекський університет у Монтреалі
Монтреаль, Квебек

► **В Західній Німеччині** вироблено в 1972 році фотографічних апаратів вартости 680 мільйонів долярів.

► **Більше як половина** перського населення, що його є 29 мільйонів, займається рільництвом або годує вівці та кози.

Нові етикети з означенням змісту волокна

В ТЕКСТИЛЬНИХ ВИРОБАХ

(Спеціяльно для Канадської Сцени від міністерства споживацьких і корпоративних справ) — Минулими роками купувати текстильні вироби було легко. Лиш природні волокна як вовна, полотно, шовк і бавовна були уживані і кожен знав чого сподіватися від тих легких до означення волокон. Далі прийшли на ринок штучно вироблені волокна.

Коли сьогодні канадці втішаються добродійством штучних волокон, то торгівці не можуть собі дати ради з назвами і родами продуктів, які для них малощо означають. Існує кілька соток тих комерційних назв, які відносяться до приблизно 22 основних штучних волоконних порід. Але, якби волокно у всіх текстильних виробах було зідентифіковане їх родовою назвою, було б менше замішання.

Родове спорідненяя найкраще зрозуміти порівнюючи його з ім'ям особи: назва продукту відповідає хресному, або наданому іменню особи, тоді як рід це прізвище. Щоб знати ким хтось є, — мусите знати його прізвище. Те саме відноситься до текстилів. Покупці мусять знати родову назву, якщо вони мають знати що купують.

Деякі фабриканти добровільно значать свої текстильні вироби родовими назвами. Хоч це очевидне, що треба було б зробити куди більше, щоб виключити здогади при купівлі текстильних матеріялів. Канадське міністерство споживацьких і корпоративних справ запропонувало „закон про означування", який був ухвалений парляментом. Закон іде далеко в напрямку поправи положення.

Від грудня 1972 р. текстильні вироби охоплені законом (наприклад, одяг, товари продавані на ярди, товари домового господарства) мусять бути позначені трьома засадничими інформаціями на етикеті або ярлику:

1) родова назва кожного волокна наявного в матеріялі в кількості п'ять або більше відсотків, 2) відсотковий зміст кожного наявного волокна, і 3) ім'я і адреса відповідального за позначку торгівця, або ідентифікаційне число видане міністерством, коли торгівець старався про таке число. Від 1 червня 1973 р. етикети з зазначенням змісту волокна мусять бути постійно прикріплені і то так, щоб вони видержали десятиразове прання або хемічне чищення.

Закон також забороняє обман в позначенні і реклямі текстильних виробів і загрожує стислими карами і ув'язненням.

Тому, що кожне текстильне волокно має виразні характеристики, прикмети, додатні і від'ємні сторони, часом трудно є знати як його прати і, або чистити хемічно, щоб забезпечити матерії довгий час користування. Навіть професійні хемічні чистильники мають проблеми відносно уміння як найкраще і найбезпечніше чистити різні матеріяли, завіси, килими, хідники. Міністерство споживацьких і корпоративних справ зверталося до фабрикантів прийняти добровільно систему інформативного позначення відносно чищення тканин, що його міністерство поручає, коли вони міняють етикети відповідно до приписів текстильного позначування.

Потрібні інформації про систему інформативного позначення, поручувану міністерством, будуть подані в черговому числі.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

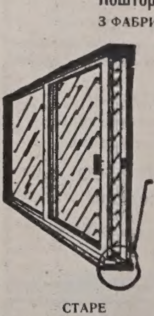

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не спраьляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Суприм" до патіо

СТАРЕ

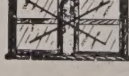

НОВЕ

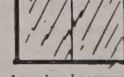

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ

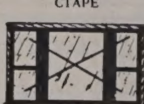

НОВЕ

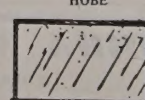

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Бл. п. А. Жук . . .

(закінчення з стор. 6.)

Чи не жаль тобі за нами,
Що мусим страждати?

Скрито маму у могилу,
Яке дітям горе.
Не повернуть наші мама
Вже до нас ніколи.

Ми хотіли разом жити,
Та нам не вдалося . . .
Значить, що так
мусить бути,
Таке судилося.

Нема мами, вже й не буде,
Як всім нам тяженько
Серце мліє за тобою,
Ненько, наша ненько.

При похороні муж покійної запросив на обід до залі Ріджен о. П. Шиндюка, дяків, родину та всіх приявних, що прийшли віддати їй останню шану та помолитися за упокій душі померлої.

Муж покійної і вся родина дякують усім за допомогу: о. духовному, дякам, кумам, сусідам. Най вам Бог нагородить за ваше добре та щире серце. Щоб ви у своєму житті не зазнали ні горя, ні смутку, ні нічого злого, що гарне і добре давай, Боже, много.

З нагоди похорону передано на „Українські Вісті" 20.00 долярів. За жертву щиро дякуємо, а покійній Антонії вічна пам'ять.

Ровесниця і фаміліянтка Марія М. Бзова

Спочивай з Богом!

St. Josaphat's Men's Club

$20,000 Cash Bingo

1 GAME for $2,000
8 GAMES for $1,000 each

Major Prize $10,000

PLUS CASH CONSOLATION PRIZES

WEDNESDAY, OCTOBER 17, 1973

EDMONTON GARDENS

RESERVED SEATS $6.00 TICKETS AT:

BOX OFFICE, McCAULEY PLAZA - Lower Mall — ALL WOODWARDS STORES — MIKES — HUB CIGAR — UKRAINIAN NEWS — KILLARNEY DRUGS — OLE'S PIPE SHOP — BEVERLY PHARMACY — DANNY'S SERVICE STATION — ED'S NEWS, Fort Sask., Alberta — GULF SERVICE, Calmar, Alberta — CO-OP STORE, Abee Alberta — MIKE'S BARBER SHOP, Lamont, Alberta —MIKE'S SHOE REPAIR, 4911 - 50 Ave., Camrose — CORONA FRUIT, Vegreville, Alberta — CENTRAL MOTORS, Smoky Lake, Alberta — A. KOTYSHYN Two Hills, Alta. — KREKOTIN STORE, Radway, Alberta.

PROCEEDS FOR BUILDING FUND. LIC. NO.: B-20186

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

● ДЛЯ ВЕДЕННЯ ХАТНЬОГО господарства (варення, прання, прибирання, тощо) для двох мужчин — батька та сина — потрібна жінка, яка може доходити до праці, або жити на місці.

Зголошення: Іван Дацик, 11524 - 103 стр.; тел.: 479-3048.

Черговий фундатор Українського Архіву-Музею

Микола СПАЧИНСЬКИЙ

Уродж. 1890 в селі Петрилів в Галичині. До Канади приїхав 1908 р. а до Едмонтону 1909 р. В 1923 році відкрив власне підприємство Росс-Пламбінг. Він був не лише успішним бизнесовцем але також жертвенним громадянином, який цікавився національно - культурним життям українців у Канаді.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ Ч. 9-57

За кільканадцять років українці в Канаді будуть відзначувати 100-річчя свого поселення в цій країні. На протязі того часу українці вклали в розбудову Канади велику частину своєї мозольної праці на всіх ділянках життя, у двох світових війнах багато канадських українців віддали своє молоде життя в обороні Канади. Щоби ця вся наша історія з ходом часу непропала, наш Архів-музей поставив собі завдання зберегти всі пам'ятки, що дотичать нашої історії в Канаді.

Досі музей призбирав тисячі різних пам'яток, закупив двоповерховий дім, що перебудова закінчуєть ся. Для закінчення перебудови потрібно ще коло 20 тисяч долярів. Ця сума на сьогоднішну пору не є надто велика. Дирекція музею звертається з горячим проханням до всіх людей доброї волі допомогти нам завершити це велике діло, складаючи пожертви на цю ціль.

ГРОШОВІ ПОЖЕРТВИ:

п. М. Спачинський, дійсний член і фундатор 500.00 дол.; п. Т. Федорук — 100 дол.; п. М. Прокоп — 5.00 дол.; п. І. Притула — 20.00 дол.; проф. М. Лупул — 25.00 дол., усі жертводавці з Едмонтону.

Передали до Архіву-Музею:

1. Маєстро М. Голинський, Едмонтон — 150 пр. цінних книг;
2. п-і В. Воробець-Карпатська — по покійному чоловікові Іванові — вишита сорочка, вишита картина, чоботи до однострою, шафи на книжки, бюрко і крісла, давня машинка до писання, мапи, книжки і журнали;
3. адвокат П. Лазарович, Едмонтон — відбитка реферату, виголошеного в Англії 1933 р., мапа України з 1918;
4. пор. Ів. Кропельницький, Келовна, Бр.К. — вартісні книги й грамоти військових відзначень;
5. д-р К. Триліх, Едмонтон — 2 пр. книги „Теребовельська земля";
6. п-і Ір. Слюзар, Едмонтон — давні родинні книги;
7. п. М. Фаріон, Калгари — 1 книга про українські звичаї.

Митрополит Мстислав . . .

(закінчення з стор. 1.)

ну таку розмову совєтські агенти потаємно записують на магнетофонну стрічку (рекордують), а пізніше використовують таке інтерв'ю чи то в радіо, чи то у своїй пресі.

Відомі й такі випадки, коли совєтські поліційні агенти намовляли туристів стати совєтськими агентами у вільному світі взагалі, а серед українського суспільства у тому світі, зокрема. Для цього совєтська політична поліція створює відповідні ситуації і тоді нерозважний турист немає жодного виходу, крім того, який є бажаний тій поліції і установам совєтської розвідки. Для більшого успіху у вербуванні нерозважних і слабих духом туристів, поліція використовує його родину, що живе постійно в СССР, та тероризує її, очевидно, вже після від'їзду туриста з СССР. Все це доводить до того, що уряд країни, де турист живе постійно, починає бути непевним людини, що побувала в СССР, бо не знає, якою вона звідти повернулася.

Взявши все це під увагу, як і факт посилення тепер терору в СССР, спеціяльно у відношенні до національно свідомих людей в Україні, як також судові процеси над ними і нелюдсько сурові засуди, за підставу до яких влада бере, між іншим, і спровоковані нею зустрічі з туристами та розмови підчас таких зустрічей — раджу вірним нашої Церкви стриматися від поїздок в Україну.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Ненадійна війна на Близькому Сході

(закінчення з стор. 1.)

теж і королівство Йорданія.

В міжчасі справою війни зайнялася Рада безпеки при ОН. Одначе її члени, зокрема СССР та Китай домагаються, щоб, заки Рада безпеки звернеться до воюючих сторін з закликом про перемир'я, Ізраїль забрав свої війська на давні кордони з перед 1967 р. Американський делеґат, який має право запротестувати кожну немилу пропозицію інших членів Ради, скориставши зі свого права й не погодився на цю пропозицію. Супроти того Рада безпеки, покищо, не винесла ніякого рішення. Рада безпеки радитиме дальше над цею справою, одначе, супроти невгнутого становища США ледви, чи зможе що зробити.

А США домагаються, щоб сирійські та єгипетські війська повернулися на становища, які вони займали напередодні вибуху цеї війни. Мабуть для піддержання свого становища президент Р. Ніксон дав доручення чотиром американським воєнним суднам, в тому одному літаконосцеві, які кружляють по Середземному морю, поплинути в напрямі ізраїльського узберіжжя.

Вибух війни відбився голосним відгомоном у цілому світі. Майже в усіх більших містах вільного світу відбулися демонстрації жидів та арабів, які висловлювали піддержку воякам своїх країн. Уряди багатьох держав, у тому й Канади, звернулися з закликом до Ради безпеки закінчити війну мирними переговорами й не допустити дальшого проливу крови.

Бюро для стратеґічних дослідів у Лондоні подало стан вояків та військового виряду обох сторін. Згідно з цим звітом, Ізраїль має 30,000 вояків та прибл. 300,000 резервістів, 488 літаків, 1,700 танків, 1,000 озброєних легких вантажних автомобілів, 3,000 панцирних возів та 450 малих панцирних автомобілів. Кромі того ізраїльська армія має невідоме число ракетних бомб.

Єгипет має 298,000 вояків, 620 літаків та 1,955 танків, а, крім того невідому кількість протилетунських та протитанкових ракет.

Сирія має 132,000 вояків, 1,100 танків, 12 батерій протилетунських гармат та невідому кількість протитанкових ракет.

Кількість вояків та воєнного устаткування інших арабських країн, що є в війні з Ізраїлем, невідома.

Китай накидається на СССР

В Ню Йорку розпочалася чергова сесія Об'єднаних Націй. Заступник китайського міністра закордонних справ Чіяо Куан-гу критикував уряд СССР, що він використовує різні міжнародні конференції на те, щоб закріпити за собою загарбані країни. Чіяо закликав СССР забрати свої війська з Чехословаччини та Монголії та повернути Японії Курильські острови, що їх СССР забрав від Японії в часі другої світової війни. Чіяо теж закинув СССР, що він буцімто змагається за мир, а одночасно переводить підземні зриви атомних бомб та випробовує нові ракетні бомби з багатьома головками, що в них є атомні бомби.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8656

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Алберта посилює боротьбу з нетверезими водіями

Албертський заступник міністра справедливости п-і Г. Ганлей заповіла, що албертська поліція посилить тепер боротьбу з нетверезими водіями автомобілів, бо приблизно половина нещасливих автомобілевих випадків наступила наслідком нетверезого стану водіїв автомобілів. Поліція буде задержувати автомобілі в 120 різних місцях, буде перевіряти документи водіїв та при тій нагоді прослідкувати, чи водії є в тверезому стані. В тих місцях будуть поставлені таблиці, що на них буде намальована зверху рука зі склянкою, а під нею автомобіль. Посилена перевірка буде відбуватися протягом місяця листопада.

Наслідком ведення автомобілів у нетверезому стані в 1972 році в Алберті відібрано право ведення автомобілів на якийсь протяг часу майже 7,000 водіям автомобілів.

► В СССР підготовляють світовий комуністичний конґрес, який мавби відбутися 1974 року. Завдання конґресу засвідчити єдність світового комуністичного руху та послабити становище китайських комуністів. У минулому комуністичному конґресі, що відбувся в Москві 1969 року, китайці не брали участи.

Q & R
ІМПОРТОВАНІ ТОВАРІ
ТЕПЕР ВІДКРИТА крамниця
В ЕДМОНТОНІ
10150A - 82 авеню, Едмонтон, Тел.: 433-8016
ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХАТНОГО УСТАТКУВАННЯ, РІЗНОГО ПРИЛАДДЯ ТА ПРЕДМЕТІВ НА ДАРУНКИ З ЦІЛОГО СВІТУ

R. H. (Ray) Johnston, C.A.
повідомляє про відкриття свого бюра
як чартерований акавнтант під назвою
R. H. JOHNSTON & CO.
Chartered Accountants
1700 Cambridge Bldg.
Edmonton Alberta
Telephone (403) 424-3112
467-1891

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
15 ЦЕНТІВ
Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)